

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 287

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

55e jaargang
22 september 2012

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
---------------	--------	-----------

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2012/C 287/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 273 van 8.9.2012	1
---------------	--	---

V *Adviezen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2012/C 287/02	Zaak C-269/09: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juli 2012 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Artikelen 18 EG, 39 EG en 43 EG — Artikelen 28 en 31 EER-Overeenkomst — Belastingwetgeving — Overbrenging van woonplaats van belastingplichtige naar buitenland — Verplichting om alle nog niet toegerekende inkomsten op te nemen in belastinggrondslag van laatste belastingjaar — Verlies van eventueel voordeel bestaande in uitstel van betaling van belastingsschuld)	2
---------------	---	---

NL

Prijs:
3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2012/C 287/03	Zaak C-318/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)/Belgische Staat (Vrijheid van dienstverrichting — Belastingwetgeving — Aftrek als beroepskosten van uitgaven voor bezoldiging van diensten — Uitgaven jegens in andere lidstaat gevestigde dienstverrichter die aldaar niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of aan aanzienlijk gunstigere belastingregeling is onderworpen — Aftrekbaarheid afhankelijk van verplichting bewijs te leveren van echtheid en oprechtheid van prestatie en van normaal karakter van betrokken vergoeding — Belemmering — Rechtvaardiging — Bestrijding van belastingfraude en -ontwijking — Doeltreffendheid van fiscale controles — Evenwichtige verdeling van heffingsbevoegdheid tussen lidstaten — Evenredigheid)	2
2012/C 287/04	Zaak C-378/10: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Legfelsőbb Bíróság — Hongarije) — verzoek om inschrijving in het handelsregister ingediend door VALE Építési kft (Artikelen 49 VWEU en 54 VWEU — Vrijheid van vestiging — Beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid — Grensoverschrijdende omzetting — Weigering van inschrijving in register)	3
2012/C 287/05	Zaak C-509/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck/Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (Intellectuele en industriële eigendom — Communautair kwekersrecht — Verordening (EG) nr. 2100/94 — Landbouwersvoorrecht — Begrip „passende vergoeding” — Vergoeding van geleden schade — Inbreuk)	3
2012/C 287/06	Zaak C-527/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Legfelsőbb Bíróság — Hongarije) — ERSTE Bank Hungary Nyrt/Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt (Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Insolventieprocedures — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Artikel 5, lid 1 — Toepassing in tijd — Zakelijke vordering die wordt ingesteld in staat die geen lidstaat van Europese Unie is — Insolventieprocedure die in andere lidstaat tegen schuldenaar wordt ingeleid — Situatie waarin eerstgenoemde staat lid van Europese Unie is geworden — Toepasselijkheid)	4
2012/C 287/07	Zaak C-558/10: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de grande instance de Chartres — Frankrijk) — Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, echtgenote Bourges-Maunoury/Direction des services fiscaux d'Eure-et-Loir (Voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen — Vrijstelling van nationale belastingen op door Unie betaalde inkomsten — Inaanmerkingneming van door Unie betaalde inkomsten bij berekening van bovengrens van solidariteitsbelasting op vermogen)	5
2012/C 287/08	Zaak C-562/10: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland (Beroep wegens niet-nakoming — Artikel 56 VWEU — Duitse regeling betreffende verzorgingsverzekering — Verstrekking van thuisverzorging uitgesloten indien verblijf in andere lidstaat — Lager niveau van exporteerbare uitkeringen — Niet-vergoeding van huurkosten voor verzorgingshulpmiddelen in andere lidstaten)	5

2012/C 287/09	Zaak C-602/10: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Călărași — Roemenië) — SC Volksbank România SA/Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC) (Consumentenbescherming — Consumentenkredietovereenkomsten — Richtlijn 2008/48/EG — Artikelen 22, 24 en 30 — Nationale regeling ter uitvoering van die richtlijn — Toepasselijkheid op van materieel en temporeel toepassingsgebied van betrokken richtlijn uitgesloten overeenkomsten — Niet door zelfde richtlijn voorziene verplichtingen — Beperking van bankprovisies die kredietgever in rekening mag brengen — Artikelen 56 VWEU, 58 VWEU en 63 VWEU — Verplichting tot invoering van adequate en doelmatige procedures voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting in nationaal recht)	6
2012/C 287/10	Gevoegde zaken C-608/10, C-10/11 en C-23/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moxsel GmbH (C-23/11)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Landbouw — Uitvoerrestituties — Onjuiste vermelding van exporteur in aangifte ten uitvoer — Nationale regeling die recht op uitvoerrestitutie afhankelijk stelt van vermelding van verzoeker als exporteur in aangifte ten uitvoer — Wijziging van aangifte ten uitvoer na vrijgave van goederen)	6
2012/C 287/11	Zaak C-616/10: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank 's-Gravenhage — Nederland) — Solvay SA/Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV (Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Rechtsvordering wegens inbreuk op Europees octrooi — Bijzondere en exclusieve bevoegdheden — Artikel 6, punt 1 — Pluraliteit van verweerders — Artikel 22, punt 4 — Betwisting van geldigheid van octrooi — Artikel 31 — Voorlopige of bewarende maatregelen)	7
2012/C 287/12	Zaak C-49/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Wien — Oostenrijk) — Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 97/7/EG — Consumentenbescherming — Op afstand gesloten overeenkomsten — Voorlichting van consument — Verstrekte of ontvangen informatie — Duurzame drager — Begrip — Hyperlink op website van leverancier — Herroepingsrecht)	8
2012/C 287/13	Gevoegde zaken C-55/11, C-57/11 en C-58/11: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo — Spanje) — Vodafone España, SA/Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), en France Telecom España SA/Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11) (Richtlijn 2002/20/EG — Elektronische-communicatienetwerken en -diensten — Vergunning — Artikel 13 — Vergoedingen voor gebruiksrechten en rechten om faciliteiten te installeren)	8
2012/C 287/14	Zaak C-59/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Nancy — Frankrijk) — Association Kokopelli/Graines Baumaux SAS (Landbouw — Richtlijnen 98/95/EG, 2002/53/EG, 2002/55/EG en 2009/145/EG — Geldigheid — Groenten — Verkoop op nationale zadenmarkt van groentezaad dat niet is opgenomen in officiële gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen — Niet-inachtneming van regeling van voorafgaande toelating voor in handel brengen — Internationaal Verdrag inzake plantgenetische bronnen voor voedsel en landbouw — Evenredigheidsbeginsel — Vrijheid van ondernemerschap — Vrij verkeer van goederen — Gelijke behandeling)	9

2012/C 287/15	Zaak C-79/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Tribunale di Firenze — Italië) — Strafzaak tegen Maurizio Giovanardi e.a. (Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2001/220/JBZ — Status van slachtoffer in strafprocedure — Richtlijn 2004/80/EG — Schadeloosstelling van slachtoffers van strafbare feiten — Aansprakelijkheid van rechtspersoon — Schadeloosstelling in kader van strafprocedure)	10
2012/C 287/16	Zaak C-128/11: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 3 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp. (Rechtsbescherming van computerprogramma's — Verhandeling van gebruikte licenties voor computerprogramma's door downloaden van internet — Richtlijn 2009/24/EG — Artikelen 4, lid 2, en 5, lid 1 — Uitputting van distributierecht — Begrip „rechtmatige verkrijger”)	10
2012/C 287/17	Zaak C-138/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich (Mededinging — Artikel 102 VWEU — Begrip „onderneming” — In databank opgeslagen gegevens van handels- en ondernemingsregister — Activiteit waarbij deze gegevens tegen vergoeding worden verzameld en beschikbaar worden gesteld — Gevolgen van weigering van overheidsinstanties om hergebruik van deze gegevens toe te staan — In artikel 7 van richtlijn 96/9/EG voorzien recht „sui generis”)	11
2012/C 287/18	Zaak C-141/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Södertörns tingsrätt — Zweden) — Torsten Hörnfeldt/Posten Meddelande AB (Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Nationale regeling die onvoorwaardelijk recht te werken tot 67 jaar verleent en automatische beëindiging van arbeidsovereenkomst aan einde van maand waarin werknemer die leeftijd bereikt mogelijk maakt — Geen inachtneming hoogte ouderdomspensioen)	11
2012/C 287/19	Zaak C-146/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus — Estland) — AS Pimix, in liquidatie/Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium (Toetreding van nieuwe lidstaten — Vaststelling van belasting op overtollige voorraden landbouwproducten — Verwijzing in nationaalrechtelijke bepaling naar bepaling van verordening van Unie die niet regelmatig in taal van betrokken lidstaat is bekendgemaakt in het Publicatieblad van Europese Unie)	12
2012/C 287/20	Zaak C-171/11: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf — Duitsland) — Fra.bo SpA/Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein (Vrij verkeer van goederen — Maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve beperkingen — Nationaal certificeringsproces — Vermoeden van overeenstemming met nationaal recht — Toepasselijkheid van artikel 28 EG op particuliere conformiteitsbeoordelingsinstantie)	12
2012/C 287/21	Zaak C-176/11: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd/Bundesminister für Finanzen (Artikel 56 VWEU — Beperking van vrijheid van dienstverrichting — Kansspelen — Regeling van lidstaat op grond waarvan reclame voor in andere staten gelegen casino's verboden is, wanneer niveau van wettelijke spelersbescherming in deze staten niet overeenstemt met op nationaal vlak gewaarborgd niveau — Rechtvaardiging — Dwingende redenen van algemeen belang — Evenredigheid)	13

2012/C 287/22	Zaak C-181/11 P: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 juli 2012 — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa)/Europese Commissie (Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Spaanse markt voor aankoop en eerste bewerking van ruwe tabak — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG wordt vastgesteld — Prijsvaststelling en marktverdeling — Geldboeten — Gelijke behandeling — Bovengrens van 10 % van omzet — Samenwerking — Onjuiste opvatting van bewijselementen — Kennelijke beoordelingsfout — Ontoereikende motivering) 13	13
2012/C 287/23	Zaak C-259/11: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — DTZ Zadelhoff vof/Staatssecretaris van Financiën (Zesde btw-richtlijn — Artikelen 5, lid 3, sub c, en 13, B, sub d, punt 5 — Bemiddeling bij overdracht van aandelen in vennootschappen — Handeling die tevens overgang van eigendom van onroerende zaken van deze vennootschappen inhoudt — Vrijstelling) 14	14
2012/C 287/24	Zaak C-284/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — EMS-Bulgaria Transport OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Plovdiv (Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Recht op aftrek — Vervaltermijn voor uitoefening van recht op btw-aftrek — Doeltreffendheidsbeginsel — Weigering van recht op btw-aftrek — Beginsel van fiscale neutraliteit) 14	14
2012/C 287/25	Zaak C-291/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge raad der Nederlanden — Nederland) — Staatssecretaris van Financiën/TNT Freight Management (Amsterdam) BV (Gemeenschappelijk douanetarief — Gecombineerde nomenclatuur — Tariefposten 3002 en 3502 — Bloedalbumine bereid voor therapeutisch of profylactisch gebruik — Bewerking van product) 15	15
2012/C 287/26	Zaak C-311/11 P: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 juli 2012 — Smart Technologies ULC/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 7, lid 1, sub b — Woordmerk WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Merk bestaande uit reclameslogan — Onderscheidend vermogen — Weigering van inschrijving) 15	15
2012/C 287/27	Zaak C-326/11: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV/Staatssecretaris van Financiën (Zesde btw-richtlijn — Artikel 13, B, sub g, juncto artikel 4, lid 3, sub a — Levering van gebouwen en erbij behorend terrein — Levering van gebouw waaraan werkzaamheden worden verricht teneinde door verbouwing nieuw gebouw te creëren — Voortzetting en voltooiing van werkzaamheden door koper na levering — Vrijstelling van btw) 16	16
2012/C 287/28	Zaak C-212/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Düsseldorf (Duitsland) op 4 mei 2012 — Butz, Helmut, Bachman-Butz, Christel, Butz, Frederike/Société Air France SA 16	16
2012/C 287/29	Zaak C-220/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Hannover (Duitsland) op 11 mei 2012 — Andreas Ingemar Thiele Meneses/Region Hannover 16	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 287/30	Zaak C-278/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 4 juni 2012 — A. Adil, andere partij; Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel	17
2012/C 287/31	Zaak C-300/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhofs (Duitsland) op 20 juni 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH	17
2012/C 287/32	Zaak C-302/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 20 juni 2012 — X, andere partij; Minister van Financiën	18
2012/C 287/33	Zaak C-303/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (België) op 21 juni 2012 — Guido Imfeld, Nathalie Garcet/Belgische Staat	18
2012/C 287/34	Zaak C-306/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Saarbrücken (Duitsland) op 26 juni 2012 — Spedition Welter GmbH/Avanssur SA	18
2012/C 287/35	Zaak C-309/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) op 27 juni 2012 — Maria Albertina Gomes Viana Novo e.a./Fundo de Garantia Salarial, IP	19
2012/C 287/36	Zaak C-311/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Arbeitsgericht Nienburg (Duitsland) op 27 juni 2012 — Heinz Kassner/Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG	19
2012/C 287/37	Zaak C-312/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank te Hoei (België) op 28 juni 2012 — Agim Ajdini/Belgische Staat, Dienst Tegemoetkomingen aan personen met een handicap	20
2012/C 287/38	Zaak C-319/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) op 2 juli 2012 — Minister Finansów/MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa	21
2012/C 287/39	Zaak C-321/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op 2 juli 2012 — F. van der Helder & D. Farrington tegen College voor zorgverzekeringen (Cvz)	21
2012/C 287/40	Zaak C-322/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) van 4 juli 2012 — Belgische Staat — FOD Financiën/GIMLE NV	22
2012/C 287/41	Zaak C-325/12: Beroep ingesteld op 10 juli 2012 — Europese Commissie/Portugese Republiek	22
2012/C 287/42	Zaak C-329/12: Beroep ingesteld op 11 juli 2012 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland	23

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 287/43	Zaak C-330/12: Beroep ingesteld op 9 juli 2012 — Europese Commissie/Republiek Polen	23
2012/C 287/44	Zaak C-331/12: Beroep ingesteld op 9 juli 2012 — Europese Commissie/Republiek Polen	24
2012/C 287/45	Zaak C-332/12: Beroep ingesteld op 10 juli 2012 — Europese Commissie/Republiek Polen	24
2012/C 287/46	Zaak C-333/12: Beroep ingesteld op 11 juli 2012 — Europese Commissie/Republiek Polen	24
2012/C 287/47	Zaak C-336/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Østre Landsret (Denemarken) op 16 juli 2012 — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser/Manova A/S	25
2012/C 287/48	Zaak C-341/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 17 juli 2012 door Mizuno KK tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 mei 2012 in zaak T-101/11, Mizuno KK/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	25
2012/C 287/49	Zaak C-344/12: Beroep ingesteld op 18 juli 2012 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	26
2012/C 287/50	Zaak C-345/12: Beroep ingesteld op 19 juli 2012 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	26
2012/C 287/51	Zaak C-346/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 19 juli 2012 door DMK Deutsches Milchkontor GmbH (voorheen Nordmilch AG) tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 mei 2012 in zaak T-546/10, Nordmilch/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	26
2012/C 287/52	Zaak C-347/12: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) op 20 juli 2012 — Caisse nationale des prestations familiales/Ulrike Wiering, Markus Wiering	27
2012/C 287/53	Zaak C-348/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 16 juli 2012 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 25 april 2012 in zaak T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Raad	27
2012/C 287/54	Zaak C-353/12: Beroep ingesteld op 25 juli 2012 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	28
2012/C 287/55	Zaak C-357/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 juli 2012 door Harald Wohlfahrt tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 16 mei 2012 in zaak T-580/10, Harald Wohlfahrt/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	28

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 287/56	Zaak C-365/12 P: Hogere voorziening ingesteld op 31 juli 2012 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 mei 2012 in zaak T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg AG/Europese Commissie	29
Gerecht		
2012/C 287/57	Zaak T-240/11: Beschikking van het Gerecht van 17 juli 2012 — L'Oréal/BHIM — United Global Media Group (MyBeauty TV) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Bij BHIM terugvorderbare kosten — Kosten van vertegenwoordiging door werknemer — Artikel 85, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 — Rechtens kennelijk ongegrond beroep”)	31
2012/C 287/58	Zaak T-517/11: Beschikking van het Gerecht van 17 juli 2012 — United States Polo Association/BHIM — Polo/Lauren (Afbeelding van twee polospelers) („Gemeenschapsmerk — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Intrekking van inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)	31
2012/C 287/59	Zaak T-317/12: Beroep ingesteld op 11 juli 2012 — Holcim (Romania)/Europese Commissie	31
2012/C 287/60	Zaak T-319/12: Beroep ingesteld op 19 juli 2012 — Spanje/Commissie	32
2012/C 287/61	Zaak T-321/12: Beroep ingesteld op 20 juli 2012 — Ciudad de la Luz en Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana/Commissie	32
2012/C 287/62	Zaak T-327/12: Beroep ingesteld op 16 juli 2012 — Simca Europe/BHIM — PSA Peugeot Citroën (Simca)	33
2012/C 287/63	Zaak T-328/12: Beroep ingesteld op 24 juli 2012 — Mundipharma/BHIM — AFP Pharmaceuticals (Maxigesic)	34
2012/C 287/64	Zaak T-331/12: Beroep ingesteld op 27 juli 2012 — Sartorius Weighing Technology/BHIM (Weergave van een gele boog aan de onderkant van een elektronisch scherm)	34
2012/C 287/65	Zaak T-332/12: Beroep ingesteld op 23 juli 2012 — ING Groep/Commissie	35
2012/C 287/66	Zaak T-335/12: Beroep ingesteld op 19 juli 2012 — T&L Sugars en Sidul Açúcares/Commissie	35
2012/C 287/67	Zaak T-336/12: Beroep ingesteld op 1 augustus 2012 — Klizli/Raad	37

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

*(2012/C 287/01)***Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie***

PB C 273 van 8.9.2012

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 258 van 25.8.2012

PB C 250 van 18.8.2012

PB C 243 van 11.8.2012

PB C 235 van 4.8.2012

PB C 227 van 28.7.2012

PB C 217 van 21.7.2012

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juli 2012 —
Europese Commissie/Koninkrijk Spanje**(Zaak C-269/09) ⁽¹⁾

**(Niet-nakoming — Artikelen 18 EG, 39 EG en 43 EG —
Artikelen 28 en 31 EER-Overeenkomst — Belastingwetgeving
— Overbrenging van woonplaats van belastingplichtige naar
buitenland — Verplichting om alle nog niet toegerekende in-
komsten op te nemen in belastinggrondslag van laatste belas-
tingjaar — Verlies van eventueel voordeel bestaande in uitstel
van betaling van belastingschuld)**

(2012/C 287/02)

Proceestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en F. Jimeno Fernández, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: M. Muñoz Pérez, gemachtigde)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: M. Lumma, C. Blaschke en K. Petersen, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. Wissels en M. de Ree, gemachtigden), Portugese Republiek (vertegenwoordiger: L. Inez Fernandes, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 18 EG, 39 EG en 43 EG, alsmede van de artikelen 28 en 31 EER-Overeenkomst — Belastingplichtigen die woonplaats naar buitenland verleggen — Verplichting tot opname van alle niet-toegerekende inkomsten in de belastinggrondslag van het laatste belastingjaar waarin zij als ingezetene belastingplichtigen werden beschouwd

Dictum

1) Door in artikel 14, lid 3, van Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio (wet 35/2006 betreffende de inkomstenbelasting van natuurlijke personen en tot gedeeltelijke wijziging van de wetten betreffende de vennootschapsbelasting, de belasting van niet-ingezetenen en de vermogensbelasting) van 28 november 2006 een bepaling op te nemen en te handhaven op grond waar-

van belastingplichtigen die hun woonplaats naar een andere lidstaat overbrengen, verplicht zijn alle nog niet toegerekende inkomsten mee te rekenen in de belastinggrondslag van het laatste belastingjaar waarin zij als ingezetene belastingplichtigen zijn beschouwd, is het Koninkrijk Spanje de krachtens de artikelen 18 EG, 39 EG en 43 EG op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in drie vierde van alle kosten. De Europese Commissie wordt verwezen in het overige vierde.
- 4) De Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk der Nederlanden en de Portugese Republiek dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 220 van 12.9.2009.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)/Belgische Staat

(Zaak C-318/10) ⁽¹⁾

(Vrijheid van dienstverrichting — Belastingwetgeving — Aftrek als beroepskosten van uitgaven voor bezoldiging van diensten — Uitgaven jegens in andere lidstaat gevestigde dienstverrichter die aldaar niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of aan aanzienlijk gunstigere belastingregeling is onderworpen — Aftrekbaarheid afhankelijk van verplichting bewijs te leveren van echtheid en oprechtheid van prestatie en van normaal karakter van betrokken vergoeding — Belemmering — Rechtvaardiging — Bestrijding van belastingfraude en -ontwijking — Doeltreffendheid van fiscale controles — Evenwichtige verdeling van heffingsbevoegdheid tussen lidstaten — Evenredigheid)

(2012/C 287/03)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société d'investissement pour l'agriculture tropicale SA (SIAT)

Verwerende partij: Belgische Staat

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hof van Cassatie — Uitlegging van artikel 49 EG — Belastingwetgeving die de aftrek van door een ingezeten belastingplichtige gemaakte beroepskosten toestaat, maar deze aftrek niet toestaat wanneer de belastingplichtige in een andere lidstaat verblijft of is gevestigd waar hij niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of aldaar aan een aanzienlijk gunstigere belastingregeling is onderworpen — Belemmering voor het vrij verrichten van diensten

Dictum

Artikel 49 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, krachtens welke vergoedingen voor prestaties of diensten die door een ingezeten belastingplichtige worden betaald aan een niet-ingezeten vennootschap, niet als aftrekbare beroepskosten worden aangemerkt wanneer deze vennootschap in de lidstaat waar zij is gevestigd niet aan inkomstenbelasting is onderworpen of voor de betrokken inkomsten aan een aanzienlijk gunstigere belastingregeling is onderworpen dan die waaraan die inkomsten in de eerste lidstaat zijn onderworpen, tenzij de belastingplichtige bewijst dat deze vergoedingen verband houden met werkelijke en oprechte verrichtingen en mits zij de normale grenzen niet overschrijden, terwijl volgens de algemene regel deze vergoedingen als beroepskosten aftrekbaar zijn indien zij noodzakelijk zijn om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden en de belastingplichtige de echtheid en het bedrag van deze vergoedingen aantoont.

(¹) PB C 246 van 11.9.2010.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Legfels bb Bíróság — Hongarije) — verzoek om inschrijving in het handelsregister ingediend door VALE  p t si kft

(Zaak C-378/10) (¹)

(Artikelen 49 VWEU en 54 VWEU — Vrijheid van vestiging — Beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid — Grensoverschrijdende omzetting — Weigering van inschrijving in register)

(2012/C 287/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Legfels bb Bíróság

Partij in het hoofdgeding

VALE  p t si kft

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Magyar K zt rsas g Legfels bb B r s ga — Uitlegging van de artikelen 43 EG en 48 EG — Verplaatsing van een onder het recht van een lidstaat vallende vennootschap naar een andere lidstaat met verandering van het toepasselijke nationale recht — Nationale regeling op grond waarvan het niet is toegestaan om een in een andere lidstaat opgerichte vennootschap als rechtsvoorgangster van een vennootschap in het nationale handelsregister in te schrijven

Dictum

- 1) De artikelen 49 VWEU en 54 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling die, terwijl zij bepaalt dat vennootschappen naar binnenlands recht mogen worden omgezet, niet op algemene wijze toestaat dat een vennootschap die onder het recht van een andere lidstaat valt, wordt omgezet in een vennootschap naar nationaal recht door een dergelijke vennootschap op te richten.
- 2) De artikelen 49 VWEU en 54 VWEU moeten in het kader van een grensoverschrijdende omzetting van een vennootschap aldus worden uitgelegd dat de lidstaat van ontvangst gerechtigd is het voor deze verrichting relevante nationale recht te bepalen en aldus de bepalingen van zijn nationale recht inzake binnenlandse omzettingen toe te passen die de oprichting en de werking van een vennootschap regelen, zoals de vereisten inzake het opstellen van een balans en een inventaris van de activa. Niettemin verzetten het gelijkwaardigheidsbeginsel respectievelijk het doeltreffendheidsbeginsel zich ertegen dat de lidstaat van ontvangst
 - voor grensoverschrijdende omzettingen weigert om de vennootschap die de omzetting heeft gevraagd te vermelden als „rechtsvoorgangster”, indien een dergelijke vermelding van de rechtsvoorgangster in het handelsregister wel is voorzien voor binnenlandse omzettingen, en
 - weigert om tijdens de inschrijvingsprocedure van de vennootschap naar behoren rekening te houden met de van de autoriteiten van de lidstaat van oorsprong afkomstige documenten.

(¹) PB C 317 van 20.11.2010.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck/Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Zaak C-509/10) (¹)

(Intellectuele en industriële eigendom — Communautair auteursrecht — Verordening (EG) nr. 2100/94 — Landbouwersvoorrecht — Begrip „passende vergoeding” — Vergoeding van geleden schade — Inbreuk)

(2012/C 287/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Josef Geistbeck, Thomas Geistbeck

Verwerende partij: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van de artikelen 14, lid 3, en 94, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht (PB L 227, blz. 1), en van de artikelen 5 en 8 van verordening (EG) nr. 1768/95 van de Commissie van 24 juli 1995 houdende vaststelling, overeenkomstig artikel 14, lid 3, van verordening (EG) nr. 2100/94, van uitvoeringsbepalingen betreffende de afwijking ten gunste van landbouwers (PB L 173, blz. 14) — Communautair kwekersrecht — Inbreuk — Verplichting om aan de houder van een dergelijk recht een passende vergoeding te betalen en de door hem geleden schade te vergoeden — Criteria voor de vaststelling van de passende vergoeding en de schade

Dictum

- 1) De „passende vergoeding” die krachtens artikel 94, lid 1, van verordening (EG) nr. 2100/94 van de Raad van 27 juli 1994 inzake het communautaire kwekersrecht dient te worden betaald door een landbouwer die door aanplanting verkregen teeltmateriaal van een beschermd ras heeft gebruikt zonder de verplichtingen na te komen die op hem rusten uit hoofde van artikel 14, lid 3, van deze verordening, gelezen in samenhang met artikel 8 van verordening (EG) nr. 1768/95 van de Commissie van 24 juli 1995 houdende vaststelling, overeenkomstig artikel 14, lid 3, van verordening nr. 2100/94, van uitvoeringsbepalingen betreffende de afwijking ten gunste van landbouwers, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2605/98 van de Commissie van 3 december 1998, moet worden berekend op basis van het bedrag van de vergoeding die in hetzelfde gebied moet worden betaald voor het in licentie produceren van teeltmateriaal van beschermde rassen van het betrokken gewas.
- 2) De betaling van een vergoeding voor de kosten die zijn gemaakt voor het toezicht op de eerbiediging van de rechten van de houder van een kwekersrecht kan niet worden opgenomen in de berekening van de „passende vergoeding” bedoeld in artikel 94, lid 1, van verordening nr. 2100/94.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Legfelsőbb Bíróság — Hongarije) — ERSTE Bank Hungary Nyrt/Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt

(Zaak C-527/10) ⁽¹⁾

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Insolventieprocedures — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Artikel 5, lid 1 — Toepassing in tijd — Zakelijke vordering die wordt ingesteld in staat die geen lidstaat van Europese Unie is — Insolventieprocedure die in andere lidstaat tegen schuldenaar wordt ingeleid — Situatie waarin eerstgenoemde staat lid van Europese Unie is geworden — Toepasselijkheid)

(2012/C 287/06)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Legfelsőbb Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ERSTE Bank Hungary Nyrt

Verwerende partijen: Magyar Állam, B.C.L. Trading GmbH, ERSTE Befektetési Zrt

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Legfelsőbb Bíróság — Uitlegging van artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1) — Zakelijke vordering in de lidstaat waar het voorwerp van het betrokken zakelijke recht zich bevindt, tegen een verweerster met statutaire zetel in een andere lidstaat en waartegen in die tweede staat een insolventieprocedure is geopend vóór de toetreding van de eerste staat tot de Europese Unie — Toepassing in de tijd van artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000

Dictum

Artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures dient aldus te worden uitgelegd dat deze bepaling, in omstandigheden zoals die van het hoofdgeding, zelfs van toepassing is op insolventieprocedures die zijn ingeleid voordat de Republiek Hongarije tot de Europese Unie is toetreden, ingeval de goederen van de schuldenaar waarop het betrokken zakelijke recht betrekking had, zich op 1 mei 2004 op het grondgebied van deze Staat bevonden, hetgeen de verwijzende rechter dient te verifiëren.

⁽¹⁾ PB C 30 van 29.1.2011.

⁽¹⁾ PB C 30 van 29.1.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de grande instance de Chartres — Frankrijk) — Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, echtgenote Bourges-Maunoury/Direction des services fiscaux d'Eure-et-Loir

(Zaak C-558/10) ⁽¹⁾

(Voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen — Vrijstelling van nationale belastingen op door Unie betaalde inkomsten — Inaanmerkingneming van door Unie betaalde inkomsten bij berekening van bovengrens van solidariteitsbelasting op vermogen)

(2012/C 287/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Chartres

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Michel Bourges-Maunoury, Marie-Louise Heintz, echtgenote Bourges-Maunoury

Verwerende partij: Direction des services fiscaux d'Eure-et-Loir

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal de grande instance de Chartres — Uitlegging van artikel 13, tweede alinea, in hoofdstuk V van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen (PB 1967, 152, blz. 13) — Toelaatbaarheid van nationale wettelijke regeling die bepaalt dat alle inkomsten van een belastingplichtige, inkomsten van de Gemeenschappen daaronder begrepen, in aanmerking moeten worden genomen bij de berekening van de bovengrens van de vermogensbelasting — Vrijstelling van nationale belastingen op de door de Gemeenschappen betaalde salarissen — Voormalige ambtenaren van de Europese Gemeenschappen

Dictum

Artikel 13, tweede alinea, van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, dat aanvankelijk als bijlage aan het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, en vervolgens, krachtens het Verdrag van Amsterdam, aan het EG Verdrag was gehecht, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die de inkomsten, daaronder begrepen pensioenen en vergoedingen wegens definitieve beëindiging van de dienst, die de Unie aan haar ambtenaren en personeelsleden of aan haar voormalige ambtenaren en

personeelsleden betaalt, in aanmerking neemt voor het bepalen van de bovengrens van een belasting als de solidariteitsbelasting op het vermogen.

⁽¹⁾ PB C 46 van 12.2.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 — Europese Commissie/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-562/10) ⁽¹⁾

(Beroep wegens niet-nakoming — Artikel 56 VWEU — Duitse regeling betreffende verzorgingsverzekering — Verstrekking van thuisverzorging uitgesloten indien verblijf in andere lidstaat — Lager niveau van exporteerbare uitkeringen — Niet-vergoeding van huurkosten voor verzorgingshulpmiddelen in andere lidstaten)

(2012/C 287/08)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. W. Bulst en I. Rogalski, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: T. Henze en J. Möller, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 56 VWEU — Nationale regeling inzake de verzorgingsverzekering die de duur van het recht op een verzorgingstoelage van een verzekerde tijdens zijn tijdelijk verblijf in een andere lidstaat beperkt tot zes weken, de vergoeding van de kosten voor de huur van verzorgingshulpmiddelen uitsluit en bepaalt dat de in de lidstaat van verblijf verleende zorgverstrekkingen niet in dezelfde mate worden vergoed als de in Duitsland verleende zorgverstrekkingen

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 63 van 26.2.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Călărași — Roemenië) — SC Volksbank România SA/Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

(Zaak C-602/10) ⁽¹⁾

(Consumentenbescherming — Consumentenkredietovereenkomsten — Richtlijn 2008/48/EG — Artikelen 22, 24 en 30 — Nationale regeling ter uitvoering van die richtlijn — Toepasselijkheid op van materieel en temporeel toepassingsgebied van betrokken richtlijn uitgesloten overeenkomsten — Niet door zelfde richtlijn voorziene verplichtingen — Beperking van bankprovisies die kredietgever in rekening mag brengen — Artikelen 56 VWEU, 58 VWEU en 63 VWEU — Verplichting tot invoering van adequate en doelmatige procedures voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting in nationaal recht)

(2012/C 287/09)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Judecătoria Călărași

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC Volksbank România SA

Verwerende partij: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Judecătoria Călărași — Uitlegging van de artikelen 22, lid 1, 24, lid 1, en 30, lid 1, van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB L 133, blz. 66) — Uitlegging van de artikelen 56, 58 en 63, lid 1, VWEU — Toepassing *ratione temporis* van de nationale uitvoeringsregeling — Niet-nakoming van de verplichting tot instelling van adequate en doelmatige procedures voor buitengerechtelijke beslechting van geschillen — Toepassing *ratione materiae* van de nationale uitvoeringsregeling — Aanvullende verplichtingen ten laste van kredietinstellingen, waarin de richtlijn niet voorziet

Dictum

1) Artikel 22, lid 1, van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat kredietovereenkomsten tot verstrekking van een door een onroerend goed gewaarborgd krediet, zoals die aan de orde in het hoofdgeding, binnen de materiële werkingssfeer van een nationale maatregel ter omzetting van deze richtlijn in nationaal recht vallen, ook al sluit artikel 2, lid 2, sub a, van voornoemde richtlijn dergelijke overeenkomsten uitdrukkelijk van het materiële toepassingsgebied van deze laatste uit.

2) Artikel 30, lid 1, van richtlijn 2008/48 moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat een nationale maatregel ter omzetting van deze richtlijn in nationaal recht de werkingssfeer in de tijd van die maatregel zodanig afbakt dat zij ook van toepassing is op kredietovereenkomsten zoals die aan de orde in het hoofdgeding, die zijn uitgesloten van het materiële toepassingsgebied van die richtlijn en die bestonden op de datum van inwerkingtreding van de betrokken nationale maatregel.

3) Artikel 22, lid 1, van richtlijn 2008/48 moet aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat een nationale maatregel ter omzetting van deze richtlijn in nationaal recht de kredietinstellingen in de betrokken richtlijn niet voorziene verplichtingen oplegt wat betreft de soorten provisie die deze in rekening mogen brengen in het kader van consumentenkredietovereenkomsten die binnen de werkingssfeer van deze maatregel vallen.

4) De regels van het VWEU inzake het vrij verrichten van diensten moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een bepaling van nationaal recht die kredietinstellingen verbiedt bepaalde bankprovisies in rekening te brengen.

5) Artikel 24, lid 1, van richtlijn 2008/48 moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een regel die deel uitmaakt van de nationale maatregel ter uitvoering van die richtlijn, op grond waarvan de consument zich in geschillen over consumentenkredieten rechtstreeks kan wenden tot een consumentenbeschermingsorgaan, dat vervolgens de kredietinstellingen kan beboeten wegens schending van die nationale maatregel, zonder dat eerst de buitengerechtelijke beslechtingsprocedures waarin de nationale wettelijke wetgeving voor dergelijke geschillen voorziet, hoeven te worden doorlopen.

⁽¹⁾ PB C 89 van 19.3.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg — Duitsland) — Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moksel GmbH (C-23/11)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Gevoegde zaken C-608/10, C-10/11 en C-23/11) ⁽¹⁾

(Landbouw — Uitvoerrestituties — Onjuiste vermelding van exporteur in aangifte ten uitvoer — Nationale regeling die recht op uitvoerrestitutie afhankelijk stelt van vermelding van verzoeker als exporteur in aangifte ten uitvoer — Wijziging van aangifte ten uitvoer na vrijgave van goederen)

(2012/C 287/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moxsel GmbH (C-23/11)

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Finanzgericht Hamburg — Uitlegging van artikel 5, lid 7, van verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 102, blz. 11), en van artikel 78, leden 1 en 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1) — Onjuiste vermelding van exporteur in uitvoeraangifte — Nationale regeling die recht op exportrestitutie afhankelijk stelt van inschrijving van aanvrager als exporteur in uitvoeraangifte

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 7, van verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 90/2001 van de Commissie van 17 januari 2001, moet aldus worden uitgelegd dat de houder van een uitvoercertificaat in beginsel alleen recht heeft op een uitvoerrestitutie wanneer hij in vak 2 van de bij het bevoegde douanekantoor ingediende aangifte ten uitvoer als exporteur is vermeld.
- 2) Artikel 78, leden 1 en 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling het mogelijk maakt de aangifte ten uitvoer voor restitutie doeleinden achteraf te herzien, teneinde de in het daartoe bestemde vak vermelde naam van de exporteur te wijzigen, en dat de douaneautoriteiten gehouden zijn om:
 - te onderzoeken, ten eerste, of een herziening van die aangifte mogelijk moet worden geacht en met name of de doelstellingen van de Unieregeling op het gebied van uitvoerrestituties geen gevaar liepen, en de onder deze douaneregeling geplaatste goederen daadwerkelijk zijn uitgevoerd, en
 - in voorkomend geval, ten tweede, de nodige maatregelen te nemen om een en ander recht te zetten, rekening houdend met de nieuwe gegevens waarover zij beschikken.
- 3) Artikel 5, lid 7, van verordening nr. 800/1999, zoals gewijzigd bij verordening nr. 90/2001, en de douaneregeling van de Unie moeten aldus worden uitgelegd dat de douaneautoriteiten in een geval als in zaak C-608/10 aan de orde is, waarin de houder van een uitvoercertificaat niet als exporteur is vermeld in vak 2 van de aangifte ten uitvoer, aan die houder geen uitvoerrestitutie kunnen toekennen zonder voorafgaande wijziging van de aangifte ten uitvoer.

4) In een geval als in de zaken C-10/11 en C-23/11 aan de orde is, moet de douaneregeling van de Unie aldus worden uitgelegd dat het voor betaling van de uitvoerrestitutie bevoegde douanekantoor gebonden is aan een achteraf door het douanekantoor van uitvoer aangebrachte wijziging van de vermelding in vak 2 van de aangifte ten uitvoer of, in voorkomend geval, van het controle-exemplaar T 5, wanneer de wijzigingsbeschikking voldoet aan alle formele en materiële voorwaarden van een „beschikking”, zoals neergelegd in zowel artikel 4, punt 5, van het douanewetboek als in de relevante bepalingen van het betrokken nationale recht. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of in de hoofdgedingen aan deze voorwaarden is voldaan.

5) Artikel 5, lid 7, van verordening nr. 800/1999, zoals gewijzigd bij verordening nr. 90/2001, en de douaneregeling van de Unie moeten aldus worden uitgelegd dat het voor betaling van de uitvoerrestitutie bevoegde douanekantoor in een geval als in zaak C-23/11 aan de orde is, en gesteld dat dit kantoor niet ingevolge het nationale recht gebonden zou zijn aan de door het douanekantoor van uitvoer aangebrachte wijziging, de vermelding in vak 2 van de aangifte ten uitvoer niet letterlijk kan opvatten en het verzoek om een uitvoerrestitutie niet kan afwijzen vanwege het feit dat degene die om de restitutie verzoekt niet de exporteur is van de producten waarvoor restitutie wordt verlangd. Daarentegen is, in het geval waarin het bevoegde douanekantoor het verzoek om wijziging zou toewijzen en de naam van de exporteur rechtsgeldig zou wijzigen, het voor betaling van de uitvoerrestitutie bevoegde douanekantoor door die beschikking gebonden.

(¹) PB C 113 van 9.4.2011.
PB C 120 van 16.4.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank 's-Gravenhage — Nederland) — Solvay SA/ Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

(Zaak C-616/10) (¹)

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Rechtsvordering wegens inbreuk op Europees octrooi — Bijzondere en exclusieve bevoegdheden — Artikel 6, punt 1 — Pluraliteit van verweerders — Artikel 22, punt 4 — Betwisting van geldigheid van octrooi — Artikel 31 — Voorlopige of bewarende maatregelen)

(2012/C 287/11)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank 's-Gravenhage

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Solvay SA

Verwerende partijen: Honeywell Fluorine Products Europe BV, Honeywell Belgium NV, Honeywell Europe NV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank 's-Gravenhage — Uitlegging van de artikelen 6, punt 1, 22, punt 4, en 31 van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) — Bijzondere en exclusieve bevoegdheden — Pluraliteit van verweerders — Door de houder van een Europees octrooi aanhangig gemaakte kortgedingprocedure ter verkrijging van een verbod op grensoverschrijdende inbreuk

Dictum

- 1) Artikel 6, punt 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat in een situatie waarin twee of meer vennootschappen uit verschillende lidstaten in een procedure aanhangig voor een gerecht van een van die lidstaten, ieder afzonderlijk worden beticht van het plegen van inbreuk op hetzelfde nationale deel van een Europees octrooi zoals dat van kracht is in weer een andere lidstaat, wegens het verrichten van voorbehouden handelingen met betrekking tot hetzelfde product, de mogelijkheid bestaat van onverenigbare beslissingen bij afzonderlijke berechting in de zin van die bepaling. De nationale rechter dient bij de beoordeling of dat risico bestaat alle relevante gegevens van het dossier in de beschouwing te betrekken.
- 2) Artikel 22, punt 4, van verordening nr. 44/2001 moet aldus worden uitgelegd dat het in omstandigheden zoals aan de orde in het hoofdgeding niet in de weg staat aan toepassing van artikel 31 van die verordening.

⁽¹⁾ PB C 89 van 19.3.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Wien — Oostenrijk) — Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer

(Zaak C-49/11) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 97/7/EG — Consumentenbescherming — Op afstand gesloten overeenkomsten — Voorlichting van consument — Verstrekte of ontvangen informatie — Duurzame drager — Begrip — Hyperlink op website van leverancier — Herroepingsrecht)

(2012/C 287/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Content Services Ltd

Verwerende partij: Bundesarbeitskammer

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Wien — Uitlegging van artikel 5, lid 1, van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten (PB L 144, blz. 19) — Informatie over de overeenkomst, die de consument ter beschikking wordt gesteld door middel van een hyperlink op de website van de leverancier — Recht van de consument om deze informatie te ontvangen op een duurzame drager — Uitlegging van het begrip „duurzame drager”

Dictum

Artikel 5, lid 1, van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat een handelspraktijk die erin bestaat de in deze bepaling bedoelde informatie voor de consument enkel toegankelijk te maken via een hyperlink op een website van de betrokken onderneming, niet aan de vereisten van deze bepaling voldoet, aangezien deze informatie niet door deze onderneming wordt „verstrekkt” en evenmin door de consument wordt „ontvangen” in de zin van deze bepaling, en dat een website als aan de orde in het hoofdgeding niet als een „duurzame drager” in de zin van dit artikel 5, lid 1, kan worden beschouwd.

⁽¹⁾ PB C 145 van 14.5.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo — Spanje) — Vodafone España, SA/ Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), en France Telecom España SA/ Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

(Gevoegde zaken C-55/11, C-57/11 en C-58/11) ⁽¹⁾

(Richtlijn 2002/20/EG — Elektronischecommunicatienetwerken en -diensten — Vergunning — Artikel 13 — Vergoedingen voor gebruiksrechten en rechten om faciliteiten te installeren)

(2012/C 287/13)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Vodafone España, SA (C-55/11 en C-57/11), France Telecom España SA (C-58/11)

Verwerende partijen: Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11), Ayuntamiento de Tudela (C-57/11), Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal Supremo — Uitlegging van artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten („machtigingsrichtlijn”) (PB L 108, blz. 21) — Vergoedingen voor gebruiksrechten en rechten om faciliteiten te installeren — Gemeentelijk publiek domein

Dictum

- 1) Artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn) moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat een vergoeding voor rechten om faciliteiten te installeren op, boven of onder openbare of particuliere eigendom wordt gevraagd aan ondernemingen die niet de eigenaar zijn van deze faciliteiten, maar deze gebruiken om mobiele telefoniediensten te leveren.
- 2) Artikel 13 van richtlijn 2002/20 heeft rechtstreekse werking, zodat particulieren zich voor de nationale rechter rechtstreeks op dit artikel kunnen beroepen om op te komen tegen de toepassing van een beslissing van een openbare autoriteit die hiermee in strijd is.

(¹) PB C 139 van 07.05.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Nancy — Frankrijk) — Association Kokopelli/Graines Baumaux SAS

(Zaak C-59/11) (¹)

(Landbouw — Richtlijnen 98/95/EG, 2002/53/EG, 2002/55/EG en 2009/145/EG — Geldigheid — Groenten — Verkoop op nationale zadenmarkt van groentezaad dat niet is opgenomen in officiële gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen — Niet-inachtneming van regeling van voorafgaande toelating voor in handel brengen — Internationaal Verdrag inzake plantgenetische bronnen voor voedsel en landbouw — Evenredigheidsbeginsel — Vrijheid van ondernemerschap — Vrij verkeer van goederen — Gelijke behandeling)

(2012/C 287/14)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Nancy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Association Kokopelli

Verwerende partij: Graines Baumaux SAS

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour d'appel de Nancy — Geldigheid, met name in het licht van het evenredigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van het vrije verkeer van goederen, en in het licht van de uit hoofde van het Internationaal Verdrag inzake plantgenetische bronnen voor voedsel en landbouw aangegane verbintenissen, van richtlijn 98/95/EG van de Raad van 14 december 1998 houdende wijziging, in het kader van de consolidatie van de interne markt en ten aanzien van genetisch gemodificeerde plantenrassen en plantgenetische hulpbronnen, van de richtlijnen 66/400/EEG, 66/401/EEG, 66/402/EEG, 66/403/EEG, 69/208/EEG, 70/457/EEG en 70/458/EEG betreffende het in de handel brengen van bietenzaad, zaaizaad van groenvoedergewassen, zaaigranen, pootaardappelen, zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen en groentezaad, en betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen (PB 1999, L 25, blz. 1), van richtlijn 2002/53/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst van landbouwgewassen (PB L 193, blz. 1), van richtlijn 2002/55/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het in de handel brengen van groentezaad (PB L 193, blz. 33) en van richtlijn 2009/145/EG van de Commissie van 26 november 2009 tot vaststelling van bepaalde afwijkingen voor de toelating van landrassen en rassen van groenten die van oudsher op bepaalde plaatsen en in bepaalde gebieden worden gekweekt en die door genetische erosie worden bedreigd, en van groenterassen die geen intrinsieke waarde hebben voor de commerciële productie van gewassen maar die ontwikkeld zijn voor teelt onder bijzondere omstandigheden, en voor het in de handel brengen van zaaizaad van die landrassen en rassen (PB L 312, blz. 44) — Verkoop op de nationale zadenmarkt van groentezaad dat niet is opgenomen in de officiële gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen — Niet-inachtneming van de als te beperkend beschouwde nationale regeling van voorafgaande toelating voor het in de handel brengen — Daden van oneerlijke concurrentie of schending van het evenredigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het beginsel van het vrije verkeer van goederen

Dictum

Bij het onderzoek van de prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die afbreuk kunnen doen aan de geldigheid van richtlijn 2002/55/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het in de handel brengen van groentezaad en richtlijn 2009/145/EG van de Commissie van 26 november 2009 tot vaststelling van bepaalde afwijkingen voor de toelating van landrassen en rassen van groenten die van oudsher op bepaalde plaatsen en in bepaalde gebieden worden gekweekt en die door genetische erosie worden bedreigd, en van groenterassen die geen intrinsieke waarde hebben voor de commerciële productie van gewassen maar die ontwikkeld zijn voor teelt onder bijzondere omstandigheden, en voor het in de handel brengen van zaaizaad van die landrassen en rassen.

(¹) PB C 120 van 16.4.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Tribunale di Firenze — Italië) — Strafzaak tegen Maurizio Giovanardi e.a.

(Zaak C-79/11) ⁽¹⁾

(Politiële en justitiële samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2001/220/JBZ — Status van slachtoffer in strafprocedure — Richtlijn 2004/80/EG — Schadeloosstelling van slachtoffers van strafbare feiten — Aansprakelijkheid van rechtspersoon — Schadeloosstelling in kader van strafprocedure)

(2012/C 287/15)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Firenze

Partijen in de strafzaak

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Pignonica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunale Ordinario di Firenze — Uitlegging van de artikelen 2, 3 en 8 van kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure (PB L 82, blz. 1) — Uitlegging van artikel 9 van richtlijn 2004/80/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven (PB L 261, blz. 15) — Strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen — Recht van het slachtoffer van een misdrijf op schadevergoeding door een rechtspersoon die in het kader van een strafprocedure indirect aansprakelijk wordt gesteld voor de schade

Dictum

Artikel 9, lid 1, van kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure dient aldus te worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat het slachtoffer van een strafbaar feit bij een aansprakelijkheidsregeling voor rechtspersonen als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, in het kader van de strafprocedure geen vergoeding van de rechtstreeks door dat strafbaar feit veroorzaakte schade kan vorderen van de rechtspersoon die een bestuurlijk delict heeft gepleegd.

⁽¹⁾ PB C 120 van 16.4.2011.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 3 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — UsedSoft GmbH/Oracle International Corp.

(Zaak C-128/11) ⁽¹⁾

(Rechtsbescherming van computerprogramma's — Verhandeling van gebruikte licenties voor computerprogramma's door downloaden van internet — Richtlijn 2009/24/EG — Artikelen 4, lid 2, en 5, lid 1 — Uitputting van distributierecht — Begrip „rechtmatige verkrijger”)

(2012/C 287/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UsedSoft GmbH

Verwerende partij: Oracle International Corp.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 4, lid 2, eerste alinea, en artikel 5, lid 1, van richtlijn 2009/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's (PB L 111, blz. 16) — Downloaden van internet, op basis van een softwarelicentie en met toestemming van de rechthebbende, van kopieën van computerprogramma's op een gegevensdrager — Mogelijke kwalificatie van deze verrichting als verrichting waardoor het distributierecht van de rechthebbende voor de gedownloade kopieën vervalt — Verhandeling van „tweedehandse” softwarelicenties voor programma's die eerste verkrijger van internet heeft gedownload — Begrip „rechtmatige verkrijger”

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 2, van richtlijn 2009/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's, moet aldus worden uitgelegd dat het distributierecht voor een kopie van een computerprogramma is uitgeput indien de houder van het auteursrecht die het — mogelijkerwijs kosteloos — downloaden van die kopie van internet op een gegevensdrager heeft toegestaan, tegen betaling van een prijs waardoor hij een met de economische waarde van de kopie van het hem toebehorende werk overeenstemmende vergoeding kan ontvangen, tevens een gebruiksrecht voor die kopie zonder beperking in de tijd heeft verleend.
- 2) De artikelen 4, lid 2, en 5, lid 1, van richtlijn 2009/24 moeten aldus worden uitgelegd dat in geval van wederverkoop van een gebruikslicentie die de wederverkoop van een van de website van de houder van het auteursrecht gedownloade kopie van een computerprogramma met zich brengt, welke licentie aanvankelijk aan de eerste verkrijger door die rechthebbende zonder beperking in de

tijd was toegekend tegen betaling van een prijs waarmee deze laatste een met de economische waarde van die kopie van zijn werk overeenstemmende vergoeding moest kunnen ontvangen, de tweede en iedere latere verkrijger van die licentie zich op uitputting van het distributierecht op grond van artikel 4, lid 2, van die richtlijn kunnen beroepen en bijgevolg kunnen worden beschouwd als rechtmatige verkrijgers van een kopie van een computerprogramma in de zin van artikel 5, lid 1, van die richtlijn en het in deze laatste bepaling bedoelde reproductierecht hebben.

(¹) PB C 194 van 2.7.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich

(Zaak C-138/11) (¹)

(Mededinging — Artikel 102 VWEU — Begrip „onderneming” — In databank opgeslagen gegevens van handels- en ondernemingsregister — Activiteit waarbij deze gegevens tegen vergoeding worden verzameld en beschikbaar worden gesteld — Gevolgen van weigering van overheidsinstanties om hergebruik van deze gegevens toe te staan — In artikel 7 van richtlijn 96/9/EG voorzien recht „sui generis”)

(2012/C 287/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Compass-Datenbank GmbH

Verwerende partij: Republik Österreich

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberster Gerichtshof — Uitlegging van artikel 102 VWEU — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een vergoeding voor de inzage in het openbare handels- en ondernemingsregister (Firmenbuch) en elke andere exploitatie van dit register verbiedt — Begrip economische activiteit — Misbruik van machtspositie — Strekking van de „Essential-facilities-doctrine”

Dictum

Een overheidsinstantie verricht geen economische activiteit, wanneer zij de gegevens die ondernemingen op grond van een wettelijke meldingsplicht hebben meegedeeld, in een databank opslaat en belanghebbenden inzage daarin verleent en/of voor hen print-outs laat vervaardigen, zodat zij in het kader van deze activiteit niet als een onderneming in de zin van artikel 102 VWEU te beschouwen is. Het feit dat deze inzage en/of verstrekking van print-outs tegen een wettelijk vastgestelde

vergoeding plaatsvindt, en niet tegen een vergoeding die rechtstreeks of indirect door de betrokken instantie wordt bepaald, kan de juridische kwalificatie van deze activiteit niet wijzigen. Ook wanneer een dergelijke overheidsinstantie ieder verdergaand gebruik van de aldus verzamelde en aan het publiek beschikbaar gestelde gegevens verbiedt en zich daarvoor beroept op het recht sui generis dat haar als fabrikant van de betrokken databank wordt verleend uit hoofde van artikel 7 van richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken, dan wel op enig ander intellectuele-eigendomsrecht, verricht zij geen economische activiteit, zodat zij in het kader van deze activiteit niet als een onderneming in de zin van artikel 102 VWEU moet worden beschouwd.

(¹) PB C 186 van 25.06.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Södertörns tingsrätt — Zweden) — Torsten Hörnfeldt/Posten Meddelande AB

(Zaak C-141/11) (¹)

(Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Nationale regeling die onvoorwaardelijk recht te werken tot 67 jaar verleent en automatische beëindiging van arbeidsovereenkomst aan einde van maand waarin werknemer die leeftijd bereikt mogelijk maakt — Geen inachtneming hoogte ouderdomspensioen)

(2012/C 287/18)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Södertörns tingsrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Torsten Hörnfeldt

Verwerende partij: Posten Meddelande AB

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Södertörns tingsrätt — Uitlegging van het algemene beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd en van artikel 6 van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16) — Nationale regeling en collectieve arbeidsovereenkomst die werknemer een onvoorwaardelijk recht verlenen te werken tot 67 jaar en voorzien in beëindiging van rechtswege en zonder opzegging van de arbeidsverhouding aan het einde van de maand waarin de werknemer de volle leeftijd van 67 jaar bereikt zonder inachtneming van het aan hem daadwerkelijk betaalde pensioen

Dictum

Artikel 6, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regel zoals die aan de orde in het hoofdgeding, op grond waarvan een werkgever de arbeidsovereenkomst van een werknemer kan beëindigen op de enkele grond dat deze laatste de leeftijd van 67 jaar heeft bereikt en die geen rekening houdt met de hoogte van het ouderdomspensioen dat de belanghebbende uiteindelijk ontvangt, voor zover deze regel objectief en redelijk wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel inzake werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid en een passend en noodzakelijk middel voor de verwezenlijking daarvan vormt.

(¹) PB C 152 van 21.5.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus — Estland) — AS Pimix, in liquidatie/ Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

(Zaak C-146/11) (¹)

(Toetreding van nieuwe lidstaten — Vaststelling van belasting op overtollige voorraden landbouwproducten — Verwijzing in nationaalrechtelijke bepaling naar bepaling van verordening van Unie die niet regelmatig in taal van betrokken lidstaat is bekendgemaakt in het Publicatieblad van Europese Unie)

(2012/C 287/19)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Riigikohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AS Pimix, in liquidatie

Verwerende partijen: Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Riigikohus — Uitlegging van de artikelen 288, lid 2, VWEU en 297, lid 1, VWEU, van verordening (EG) nr. 1972/2003 van de Commissie van 10 november 2003 betreffende de overgangsmatregelen die voor het handelsverkeer van landbouwproducten moeten worden vastgesteld wegens de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (PB L 293, blz. 3) en van de arresten van het Hof in de zaken C-161/06, C-560/07 en C-140/08 — Toetreding van nieuwe lidstaten — Vaststelling van de belasting op overtollige voorraden landbouwproducten — Verwijzing, in een nationale bepaling, naar een bepaling van een verordening van de Europese Unie die, op het tijdstip bepaald voor de vaststelling van de

overtollige voorraad, niet regelmatig was bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie in de taal van de betrokken lidstaat — Uitvoering van de verordening in de zin van 's Hofs rechtspraak

Dictum

Artikel 58 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de toepassing, in Estland, op particulieren van bepalingen van verordening (EG) nr. 1972/2003 van de Commissie van 10 november 2003 betreffende de overgangsmatregelen die voor het handelsverkeer van landbouwproducten moeten worden vastgesteld wegens de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, die op 1 mei 2004 niet in de Estse taal in het Publicatieblad van de Europese Unie waren bekendgemaakt of overgenomen in het nationale recht van deze lidstaat, ook al konden deze particulieren er via andere wegen kennis van nemen.

(¹) PB C 160 van 25.05.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Düsseldorf — Duitsland) — Fra.bo SpA/Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Zaak C-171/11) (¹)

(Vrij verkeer van goederen — Maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve beperkingen — Nationaal certificeringsproces — Vermoeden van overeenstemming met nationaal recht — Toepasselijkheid van artikel 28 EG op particuliere conformiteitsbeoordelingsinstantie)

(2012/C 287/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fra.bo SpA

Verwerende partij: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Düsseldorf — Uitlegging van de artikelen 34, 101 en 106, lid 2, VWEU — Toepassing van deze bepalingen op de werkzaamheid van een privaatrechtelijke vereniging (Technisch-Wissenschaftlicher Verein) die door een lidstaat wordt erkend als certificeringsinstantie voor bepaalde producten — Horizontale rechtstreekse werking van artikel 34 VWEU

Dictum

Artikel 28 EG moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op de normerings- en certificeringsactiviteiten van een privaatrechtelijke organisatie wanneer de nationale wetgeving de door deze organisatie gecertificeerde producten als in overeenstemming met het nationale recht beschouwt en dit de verhandeling van producten die door deze organisatie niet zijn gecertificeerd, bemoeilijkt.

(¹) PB C 226 van 30.07.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd/Bundesminister für Finanzen

(Zaak C-176/11) (¹)

(Artikel 56 VWEU — Beperking van vrijheid van dienstverrichting — Kansspelen — Regeling van lidstaat op grond waarvan reclame voor in andere staten gelegen casino's verboden is, wanneer niveau van wettelijke spelersbescherming in deze staten niet overeenstemt met op nationaal vlak gewaarborgd niveau — Rechtvaardiging — Dwingende redenen van algemeen belang — Evenredigheid)

(2012/C 287/21)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd

Verwerende partij: Bundesminister für Finanzen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verwaltungsgerichtshof — Uitlegging van de artikelen 56 VWEU en volgende — Vrij verrichten van diensten — Kansspelen — Regeling van een lidstaat die op zijn grondgebied reclame voor in andere lidstaten gevestigde casino's verbiedt indien het niveau van wettelijke bescherming van de spelers in deze staten niet als gelijkwaardig aan de nationale bescherming wordt beschouwd

Dictum

Artikel 56 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de regeling van een lidstaat die reclame in deze lidstaat

voor in een andere lidstaat gelegen casino's slechts toestaat wanneer de wettelijke bepalingen inzake spelersbescherming van die andere lidstaat waarborgen bieden die in wezen gelijkwaardig zijn aan die van de overeenkomstige wettelijke bepalingen van de eerste lidstaat.

(¹) PB C 226 van 30.07.2011.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 juli 2012 — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa)/ Europese Commissie

(Zaak C-181/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Spaanse markt voor aankoop en eerste bewerking van ruwe tabak — Beschikking waarbij inbreuk op artikel 81 EG wordt vastgesteld — Prijsvaststelling en marktverdeling — Geldboeten — Gelijke behandeling — Bovengrens van 10 % van omzet — Samenwerking — Onjuiste opvatting van bewijselementen — Kennelijke beoordelingsfout — Ontoereikende motivering)

(2012/C 287/22)

Proceestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) (vertegenwoordigers: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra en Á. Givaja Sanz, abogados)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier en L. Malferri, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 3 februari 2011 — Cetarsa/Commissie (T-33/05), waarbij het Gerecht heeft afgewezen een verzoek tot nietigverklaring van beschikking C(2004) 4030 def. van de Commissie van 20 oktober 2004 in een procedure op grond van artikel 81, lid 1, [EG] (zaak COMP/C.38.238/B.2 — Ruwe tabak — Spanje) en een reconventionele vordering van de Commissie tot verhoging van de aan rekwirante opgelegde boete

Dictum

- 1) De principale hogere voorziening en de incidentele hogere voorziening worden afgewezen.
- 2) Compañía española de tabaco en rama SA (Cetarsa) wordt verwezen in de kosten van de principale hogere voorziening.

3) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de incidentele hogere voorziening.

(¹) PB C 186 van 25.6.2011.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — DTZ Zadelhoff vof/Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-259/11) (¹)

(Zesde btw-richtlijn — Artikelen 5, lid 3, sub c, en 13, B, sub d, punt 5 — Bemiddeling bij overdracht van aandelen in vennootschappen — Handeling die tevens overgang van eigendom van onroerende zaken van deze vennootschappen inhoudt — Vrijstelling)

(2012/C 287/23)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: DTZ Zadelhoff vof

Verwerende partij: Staatssecretaris van Financiën

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van artikel 5, lid 3, sub c, en artikel 13, B, sub d, punt 5, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Bij de Zesde richtlijn voorziene vrijstellingen — Verrichtingen die betrekking hebben op de in artikel 13, B, sub d, punt 5, bedoelde titels — Overdracht van aandelen in vennootschappen die met zich brengt dat ook de eigendom van onroerend goed dat aan die vennootschappen toebehoort wordt overgedragen

Dictum

Artikel 13, B, sub d, punt 5, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat onder deze btw-vrijstelling handelingen zoals die aan de orde in het hoofdgeding vallen, die erop zijn gericht en tot het resultaat hebben geleid dat de aandelen in de desbetreffende vennootschappen zijn overgedragen, maar die in wezen de

door deze vennootschappen gehouden onroerende zaken en de (indirecte) overgang daarvan betreffen. De uitzondering op die vrijstelling in datzelfde punt 5, tweede gedachtestreepje, is niet van toepassing indien de lidstaat geen gebruik heeft gemaakt van de in artikel 5, lid 3, sub c, van die richtlijn geboden mogelijkheid om de deelbewijzen en aandelen waarvan het bezit rechtens of in feite recht geeft op de eigendom of het genot van een onroerend goed als lichamelijke zaken aan te merken.

(¹) PB C 252 van 27.8.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — EMS-Bulgaria Transport OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Plovdiv

(Zaak C-284/11) (¹)

(Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Recht op aftrek — Vervaltermijn voor uitoefening van recht op btw-aftrek — Doeltreffendheidsbeginsel — Weigering van recht op btw-aftrek — Beginsel van fiscale neutraliteit)

(2012/C 287/24)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EMS-Bulgaria Transport OOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Plovdiv

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Varhoven administrativen sad — Uitlegging van de artikelen 179, 180 en 273 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) en van het doeltreffendheidsbeginsel als bedoeld in het arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-95/07 en C-96/07, Ecotrade e.a. — Recht op aftrek van voorbelasting — Nationale wettelijke regeling die de uitoefening van het recht op aftrek van voorbelasting afhankelijk stelt van een vervaltermijn van drie belastingtijdvakken na het belastingtijdvak waarin het recht op aftrek is ontstaan — Weigering van het recht op btw-aftrek op grond dat niet is voldaan aan de verplichting tot vrijwillige registratie voor btw-doelinden als intracommunautaire verwerfer en het recht op aftrek niet binnen de termijnen is uitgeoefend

Dictum

- 1) De artikelen 179, lid 1, 180 en 273 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen het bestaan van een vervaltermijn voor de uitoefening van het recht op aftrek als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, voor zover deze termijn de uitoefening van dit recht niet uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk maakt. Het staat aan de nationale rechter om te beoordelen of dat het geval is, waarbij hij onder meer rekening kan houden met het feit dat de vervaltermijn nadien aanzienlijk is verlengd en met de duur van een procedure tot registratie voor de doeleinden van de belasting over de toegevoegde waarde, die binnen dezelfde termijn moet zijn afgerond opdat de belastingplichtige zijn recht op aftrek zou kunnen uitoefenen.
- 2) Het beginsel van fiscale neutraliteit verzet zich tegen een sanctie die erin bestaat het recht op aftrek te weigeren in geval van te late betaling van de belasting over de toegevoegde waarde, maar staat niet in de weg aan betaling van verdragingsrente, op voorwaarde dat deze sanctie in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel. Het staat aan de verwijzende rechter om dit na te gaan.

(¹) PB C 238 van 13.8.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge raad der Nederlanden — Nederland) — Staatssecretaris van Financiën/TNT Freight Management (Amsterdam) BV

(Zaak C-291/11) (¹)

(Gemeenschappelijk douanetarief — Gecombineerde nomenclatuur — Tariefposten 3002 en 3502 — Bloedalbumine bereid voor therapeutisch of profylactisch gebruik — Bewerking van product)

(2012/C 287/25)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Financiën

Verwerende partij: TNT Freight Management (Amsterdam) BV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge raad der Nederlanden — Gecombineerde Nomenclatuur — Tariefposten — Uitlegging — Bloedalbumine bereid voor therapeutisch of profylactisch gebruik — Begrip — Bloedalbumine die geen therapeutische of profylactische werking heeft, maar absoluut noodzakelijk is en uitsluitend wordt gebruikt voor bereiding van producten die zelf therapeutische of profylactische werking hebben

Dictum

Aantekening 1, sub g, op hoofdstuk 30 van de gecombineerde nomenclatuur, die is opgenomen in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1789/2003 van de Commissie van 11 september 2003, gelezen in samenhang met aantekening 1, sub b, op hoofdstuk 35 van deze nomenclatuur, moet aldus worden uitgelegd dat een bloedalbumine die zelf geen therapeutische of profylactische werking heeft, maar is geproduceerd voor de bereiding van producten die wel therapeutische of profylactische werking hebben, en die daarvoor absoluut noodzakelijk is en naar haar aard alleen daarvoor kan worden gebruikt, voor therapeutisch of profylactisch gebruik in de zin van die aantekening is bereid.

(¹) PB C 252 van 27.8.2011.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 juli 2012 — Smart Technologies ULC/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-311/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 7, lid 1, sub b — Woordmerk WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Merk bestaande uit reclameslogan — Onderscheidend vermogen — Weigering van inschrijving)

(2012/C 287/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Smart Technologies ULC (vertegenwoordigers: M. Edenborough, QC, en T. Elias, barrister)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 13 april 2011, Smart Technologies/BHIM (T-523/09), waarbij het Gerecht heeft verworpen een beroep tot vernietiging van beslissing R 554/2009-2 van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 29 september 2009 houdende verwerping van het beroep tegen de beslissing van de onderzoeker tot weigering van de inschrijving van het woordmerk „WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH” voor waren van klasse 9

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Smart Technologies ULC wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 269 van 10.9.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV/Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-326/11) ⁽¹⁾

(Zesde btw-richtlijn — Artikel 13, B, sub g, juncto artikel 4, lid 3, sub a — Levering van gebouwen en erbij behorend terrein — Levering van gebouw waaraan werkzaamheden worden verricht teneinde door verbouwing nieuw gebouw te creëren — Voortzetting en voltooiing van werkzaamheden door koper na levering — Vrijstelling van btw)

(2012/C 287/27)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

Verwerende partij: Staatssecretaris van Financiën

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van artikel 4, lid 3, sub a, en artikel 13, B, sub g, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Bij de Zesde richtlijn voorziene vrijstellingen — Vrijstelling van leveringen van gebouwen en het erbij behorend terrein — Levering van een gebouw waaraan nog wordt verbouwd met het ook op het creëren van een nieuw gebouw — Voortzetting en voltooiing van de verbouwing door de koper na de levering

Dictum

Artikel 13, B, sub g, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 3, sub a, van deze richtlijn moet aldus worden uitgelegd dat de levering van een onroerende zaak bestaande uit een terrein en een oud gebouw waarvan de vervaardiging tot een nieuw gebouw gaande is, zoals aan de orde in het hoofdgeding, onder de in het eerstgenoemde artikel neergelegde vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde valt daar het oude gebouw op het tijdstip van de levering slechts gedeeltelijk was gesloopt en althans gedeeltelijk nog in gebruik was.

⁽¹⁾ PB C 269 van 10.9.2011.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Düsseldorf (Duitsland) op 4 mei 2012 — Butz, Helmut, Bachman-Butz, Christel, Butz, Frederike/Société Air France SA

(Zaak C-212/12)

(2012/C 287/28)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Helmut Butz, Christel Bachman-Butz, Frederike Butz

Verwerende partij: Société Air France SA

Prejudiciële vraag

Heeft een passagier recht op compensatie op grond van artikel 7 van de verordening ⁽¹⁾ wanneer de transfervlucht een vertragting heeft opgelopen die kleiner is dan de in artikel 6, lid 1, van de verordening omschreven grenzen, maar de aansluitende vlucht een vertragting heeft opgelopen die groter is dan de in artikel 6, lid 1, van de verordening omschreven grenzen en meer dan drie uur na de geplande aankomsttijd aankomt op de eindbestemming?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertragting van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Hannover (Duitsland) op 11 mei 2012 — Andreas Ingemar Thiele Meneses/Region Hannover

(Zaak C-220/12)

(2012/C 287/29)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Hannover

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Andreas Ingemar Thiele Meneses

Verwerende partij: Region Hannover

Prejudiciële vraag

Staat het bij de artikelen 20 VWEU en 21 VWEU aan een burger van de Unie toegekende recht om vrij in de lidstaten te reizen en te verblijven in de weg aan een nationale regeling op grond waarvan aan Duitse staatsburgers met een vaste woonplaats buiten de Bondsrepubliek Duitsland voor het volgen van een opleiding aan een in een lidstaat van de Europese Unie gelegen opleidingsinstelling slechts studiefinanciering kan worden toegekend indien die opleidingsinstelling hetzij in het land van de vaste woonplaats hetzij in een buurland daarvan is gelegen en bovendien bijzondere omstandigheden van het individuele geval de studiefinanciering rechtvaardigen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 4 juni 2012 — A. Adil, andere partij; Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Zaak C-278/12)

(2012/C 287/30)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: A. Adil

Andere partij: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 21 van de Schengengrenscore ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de uitoefening van een nationale bevoegdheid als verleend in artikel 50 van de Vreemdelingenwet 2000 en nader uitgewerkt in artikel 4.17a van het Vreemdelingenbesluit 2000, om in gebieden achter de binnengrenzen controles op personen uit te voeren, teneinde na te gaan of deze voldoen aan de in de lidstaat geldende vereisten voor rechtmatig verblijf?
- 2) a) Staat artikel 21 van de Schengengrenscore eraan in de weg dat nationale controles, zoals controles bedoeld in artikel 50 van de Vreemdelingenwet 2000, worden uitgevoerd op basis van algemene informatie en ervaringsgegevens over illegaal verblijf van personen ter plaatse van de te houden controle, zoals bedoeld in artikel 4.17a, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000, of dienen bij de uitvoering van dergelijke controles concrete aanwijzingen te bestaan dat een te controleren individuele persoon illegaal in de betreffende lidstaat verblijft?
- b) Verzet artikel 21 van de Schengengrenscore zich ertegen dat een dergelijke controle wordt uitgevoerd met het oog op het verkrijgen van de onder a. bedoelde algemene informatie en ervaringsgegevens over illegaal verblijf, indien dit in beperkte mate gebeurt?

- 3) Moet artikel 21 van de Schengengrenscore aldus worden uitgelegd dat met het inperken van de controlebevoegdheid op een wijze als omschreven in een wettelijke regeling als artikel 4.17a van het Vreemdelingenbesluit 2000, in voldoende mate is gewaarborgd dat een controle feitelijk niet het in artikel 21 van de Schengengrenscore verboden effect van een grenscontrole kan hebben?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB L 105, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhofs (Duitsland) op 20 juni 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte/Ibero Tours GmbH

(Zaak C-300/12)

(2012/C 287/31)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhofs

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Verwerende partij: Ibero Tours GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Wordt overeenkomstig de beginselen van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 24 oktober 1996, C-317/94, Elida Gibbs (Jurispr. 1996, I-5339), de maatstaf van heffing in het kader van een distributieketen ook dan verlaagd, wanneer een tussenpersoon (hier: reisbureau) de afnemer (hier: reiziger) van de door zijn bemiddeling tot stand gekomen dienst (hier: dienst van de touroperator aan de reiziger) een deel van de prijs terugbetaalt voor de door bemiddeling tot stand gekomen handeling?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: moeten de beginselen van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaak Elida Gibbs (Jurispr. 1996, I-5339) ook worden toegepast wanneer uitsluitend de door bemiddeling tot stand gebrachte handeling van de touroperator, maar niet de bemiddelingsdienst van het reisbureau onderworpen is aan de bijzondere regeling van artikel 26 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) ⁽¹⁾ van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting?

- 3) Indien ook de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord: mag een lidstaat die artikel 11, C, lid 1, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting correct in nationaal recht heeft omgezet, bij belastingvrijstelling van de door bemiddeling tot stand gebrachte dienst uitsluitend dan een verlaging van de maatstaf van heffing weigeren, wanneer deze lidstaat bij de gebruikmaking van de in deze bepaling neergelegde machtiging bijkomende voorwaarden voor de weigering van de verlaging heeft vastgesteld?

(¹) Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, 13.6.1977, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 20 juni 2012 — X, andere partij: Minister van Financiën

(Zaak C-302/12)

(2012/C 287/32)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: X

Andere partij: Minister van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Is de uitoefening van de fiscale bevoegdheden door twee lidstaten, in het bijzonder het heffen van een registratiebelasting op een motorvoertuig, onbegrensd in een situatie waarin een burger van de Unie op grond van nationale wetgevingen in twee lidstaten woont en waarin die burger een aan haar in eigendom toebehorend motorvoertuig feitelijk duurzaam gebruikt in beide lidstaten?
- 2) Zo de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, kan het evenredigheidsbeginsel in het kader van de heffing van een registratiebelasting in een geval als het onderhavige een corrigerende werking hebben, en zo dat het geval is, brengt dit beginsel dan mee dat een of beide lidstaten zich moeten beperken bij de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden, en op welke wijze dient die beperking dan vorm te krijgen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (België) op 21 juni 2012 — Guido Imfeld, Nathalie Garcet/Belgische Staat

(Zaak C-303/12)

(2012/C 287/33)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Luik

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Guido Imfeld, Nathalie Garcet

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Staat artikel [39 EG] eraan in de weg dat de Belgische belastingregeling, meer bepaald de artikelen 155 en 134, lid 1, tweede alinea, van het WIB 92 — ongeacht of de omzendbrief van 12 maart 2008 (Ci. RH. 331/575.420) wordt toegepast — ertoe leidt dat het krachtens artikel 17 van de Overeenkomst tussen Duitsland en België tot het vermijden van dubbele belasting vrijgestelde Duitse arbeidsinkomen van verzoeker bij de berekening van de Belgische belasting in aanmerking wordt genomen, in de belastinggrondslag voor de toekenning van de in het WIB 92 bedoelde belastingvoordelen wordt opgenomen en de aan dit vrijgestelde arbeidsinkomen verbonden voordelen, zoals de belastingvrije som wegens verzoekers gezinssituatie, worden verminderd of lager zijn dan wanneer beide verzoekers inkomsten uit Belgische bron hadden en niet verzoeker maar verzoekster het hoogste inkomen had, terwijl verzoeker in Duitsland als alleenstaande over zijn arbeidsinkomen wordt belast en daar niet alle belastingvoordelen kan genieten die verband houden met zijn persoonlijke situatie en gezinssituatie waarmee de Duitse fiscus slechts ten dele rekening houdt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Saarbrücken (Duitsland) op 26 juni 2012 — Spedition Welter GmbH/Avanssur SA

(Zaak C-306/12)

(2012/C 287/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Saarbrücken

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Spedition Welter GmbH

Verwerende partij: Avanssur SA

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 21, lid 5, van richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de bevoegdheden van de schaderegelaar het in ontvangst nemen van betekeningen en kennisgevingen voor de verzekeringsonderneming omvatten, zodat bij een door de benadeelde tegen de verzekeringsonderneming ingestelde vordering tot vergoeding van de door een ongeval veroorzaakte schade de betekening aan de door die onderneming aangewezen schaderegelaar kan worden beschouwd als geldige betekening aan de verzekeringsonderneming?

Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

2) Heeft artikel 21, lid 5, van richtlijn 2009/103/EG rechtstreekse werking in die zin dat de benadeelde zich voor de nationale rechter erop kan beroepen, zodat de nationale rechter ervan moet uitgaan dat bij een betekening aan de schaderegelaar, „als vertegenwoordiger” van de verzekeringsonderneming, geldig aan de verzekeringsonderneming is betekend, ook al is de schaderegelaar daartoe niet bij overeenkomst gemachtigd en voorziet het nationale recht voor dat geval evenmin in een wettelijke lastgeving, terwijl de betekening voor het overige aan alle door het nationale recht voorgeschreven voorwaarden voldoet?

⁽¹⁾ PB L 263, blz. 11.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) op 27 juni 2012 — Maria Albertina Gomes Viana Novo e.a./Fundo de Garantia Salarial, IP

(Zaak C-309/12)

(2012/C 287/35)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Central Administrativo Norte

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias e Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Verwerende partij: Fundo de Garantia Salarial, IP

Prejudiciële vraag

Dient het Unierecht in het specifieke kader van de waarborging van loonaanspraken bij insolventie van de werkgever, met name de artikelen 4 en 10 van richtlijn 80/987/EEG⁽¹⁾, aldus te worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationaalrechtelijke bepaling die enkel aanspraken waarborgt die opeisbaar zijn geworden in de zes maanden vóór de indiening van de vordering tot insolventverklaring van de werkgever, ook wanneer de werknemers bij de arbeidsrechtbank een vordering tegen hun werkgever hebben ingesteld met het oog op de gerechtelijke vaststelling en de gedwongen invordering van de verschuldigde bedragen?

⁽¹⁾ Richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever (PB L 283, blz. 23).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Arbeitsgericht Nienburg (Duitsland) op 27 juni 2012 — Heinz Kassner/Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

(Zaak C-311/12)

(2012/C 287/36)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Arbeitsgericht Nienburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Heinz Kassner

Verwerende partij: Mittelweser-Tiefbau GmbH & Co. KG

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke regeling op grond waarvan de jaarlijkse vakantie van ten minste vier weken in bepaalde sectoren bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden verminderd?
- 2) Moeten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke regeling op grond waarvan bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden bepaald dat loonkortingen die in de berekeningsperiode worden toegepast ten gevolge van gedeeltelijke werkloosheid, werkverlet of onvrijwillig werkverzuim, de berekening van de vakantieuitkering zodanig beïnvloeden dat de werknemer voor de

duur van de jaarlijkse vakantie van ten minste vier weken geen vakantie-uitkering ontvangt of bij beëindiging van het dienstverband geen vergoeding ontvangt voor de vakantiedagen die hij niet heeft opgenomen?

- 3) Indien vraag 2 bevestigend wordt beantwoord: moeten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke regeling op grond waarvan bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden bepaald dat loonkortingen die in de berekeningsperiode worden toegepast ten gevolge van gedeeltelijke werkloosheid, werkverlet of onvrijwillig werkverzuim, de berekening van de vakantie-uitkering zodanig beïnvloeden dat de vakantie-uitkering die de werknemer voor de duur van de jaarlijkse vakantie van ten minste vier weken ontvangt of de vergoeding die hij bij beëindiging van het dienstverband ontvangt voor de niet opgenomen vakantiedagen, lager is dan de uitkering of de vergoeding die hij zou hebben ontvangen wanneer de berekening van de vakantie-uitkering gebaseerd was op het gemiddelde arbeidsloon dat de werknemer in de berekeningsperiode zonder dergelijke loonkortingen had ontvangen? Zo ja, hoeveel mag een bij collectieve arbeidsovereenkomst vastgestelde en krachtens de nationale wettelijke regeling toegestane vermindering van de vakantie-uitkering wegens gedeeltelijke werkloosheid, werkverlet of onvrijwillig werkverzuim tijdens de berekeningsperiode, ten opzichte van het ongekorte gemiddelde arbeidsloon van de werknemer procentgewijs maximaal bedragen, zodat de uitlegging van deze nationale regeling in overeenstemming met het recht van de Unie kan worden geacht?
- 4) Moeten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale collectieve arbeidsovereenkomst op grond waarvan een werknemer geen aanspraak kan maken op vakantiedagen voor de periodes van het jaar waarin hij ten gevolge van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte geen arbeidsloon en evenmin een uitkering wegens ziekte of invaliditeit heeft ontvangen, voor zover dit ertoe leidt dat de werknemer recht heeft op minder dan vier weken jaarlijkse vakantie?
- 5) Moeten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale collectieve arbeidsovereenkomst op grond waarvan in de jaren waarin wegens werkverlet of onvrijwillig werkverzuim, met name wegens ziekte, daadwerkelijk geen brutoloon is ontvangen, geen recht op vakantie-uitkering — of, bij beëindiging van het dienstverband, recht op uitbetaling van niet opgenomen vakantiedagen — ontstaat?
- 6) Moeten artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten

tegen een nationale collectieve arbeidsovereenkomst op grond waarvan het recht op een vakantie-uitkering of het recht op uitbetaling van de niet opgenomen vakantiedagen vervalt op het einde van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin dat recht is ontstaan, waardoor de mogelijkheid voor een gedurende verschillende referentieperiodes arbeidsongeschikte werknemer wordt beperkt om zijn rechten op jaarlijkse vakantie met behoud van loon op te bouwen? Zo ja, wordt het recht van de Unie in het nationale recht beter en doeltreffender toegepast indien een dergelijke bepaling van een collectieve arbeidsovereenkomst volledig buiten toepassing wordt gelaten, of wanneer deze bepaling in overeenstemming met het Unierecht zodanig verder wordt ontwikkeld dat in plaats van een termijn van één jaar een langere termijn geldt?

- 7) Indien één of meer van de eerste vijf vragen bevestigend wordt of worden beantwoord: vereisen het rechtszekerheidsbeginsel als fundamenteel rechtsbeginsel van de Unie en het verbod van terugwerkende kracht dat de mogelijkheid om zich te beroepen op de door het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna ook: „Hof”) in het kader van het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing te geven uitlegging van artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG ten aanzien van alle betrokken partijen wordt beperkt in de tijd, op grond dat de hoogste nationale rechter voordien heeft geoordeeld dat de toepasselijke nationale wettelijke bepalingen en bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten niet in overeenstemming met het recht van de Unie kunnen worden uitgelegd? Indien het Hof deze vraag ontkennend beantwoordt: is het verenigbaar met het recht van de Unie dat de nationale rechterlijke instanties op basis van het nationale recht de werkgevers, die erop vertrouwen dat de hoogste nationale rechterlijke instantie haar rechtspraak niet zou wijzigen, de bescherming van het gewettigd vertrouwen bieden, of kan uitsluitend het Hof bescherming van het gewettigd vertrouwen bieden?

(¹) Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4.11.2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Arbeidsrechtbank te Hoei (België) op 28 juni 2012 — Agim Ajdini/Belgische Staat, Dienst Tegemoetkomingen aan personen met een handicap

(Zaak C-312/12)

(2012/C 287/37)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Arbeidsrechtbank te Hoei

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Agim Ajdini

Verwerende partij: Belgische Staat, Dienst Tegemoetkomingen aan personen met een handicap

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 4 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, voor zover het voordeel van de tegemoetkoming aan personen met een handicap enkel op grond van nationaliteit wordt geweigerd aan een vreemdeling met wettelijk verblijf in België die in het vreemdelingenregister is ingeschreven en die sterke en duurzame banden met België heeft aangezien hij er sinds 12 jaar met zijn gezin verblijft, met als bijzondere omstandigheid dat deze vreemdeling een staatsburger is van een derde staat die officieel kandidaat is voor toetreding tot de Europese Unie, in overeenstemming met het Europese recht en inzonderheid het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB 2000, C 364, blz. 1), met name de artikelen 20, 21 en 26 ervan?
- 2) Is artikel 26, § 4, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het [Grondwettelijk Hof] in overeenstemming met het Europese recht, inzonderheid artikel 234 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) op 2 juli 2012 — Minister Finansów/MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Zaak C-319/12)

(2012/C 287/38)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Minister Finansów

Verwerende partij: MDDP Sp. z o.o., Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 132, lid 1, sub i, 133 en 134 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽¹⁾, hierna: „richtlijn 2006/112”, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat de vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde eveneens geldt voor onderwijsgerelateerde diensten

die met commercieel oogmerk door andere lichamen dan publiekrechtelijke instellingen werden verricht, zoals dit voortvloeit uit artikel 43, lid 1, sub 1, van de Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (wet van 11 maart 2004 betreffende belasting op goederen en diensten) (Dz. U. nr. 54, post 535, zoals gewijzigd), juncto post 7 van bijlage nr. 4 bij deze wet in de in 2010 geldende juridische situatie?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: heeft de belastingplichtige, gelet op de onverenigbaarheid van de vrijstelling met de bepalingen van richtlijn 2006/112, krachtens artikel 168 van deze richtlijn recht op zowel vrijstelling van belasting als aftrek van voorbelasting?

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op 2 juli 2012 — F. van der Helder & D. Farrington tegen College voor zorgverzekeringen (Cvz)

(Zaak C-321/12)

(2012/C 287/39)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: F. van der Helder,
D. Farrington

Verweerder: College voor zorgverzekeringen (Cvz)

Prejudiciële vragen

Wordt met de wettelijke regeling waaraan de rechthebbende het langst onderworpen is geweest, in artikel 28, tweede lid, onder b, van verordening (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾, bedoeld op de wettelijke regeling inzake prestaties bij ziekte en moederschap, de wettelijke regeling inzake uitkeringen bij ouderdom of alle wettelijke regelingen betreffende de takken van sociale zekerheid genoemd in artikel 4 van die verordening die op grond van titel II van de verordening van toepassing zijn geweest?

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) van 4 juli 2012 — Belgische Staat — FOD Financiën/GIMLE NV

(Zaak C-322/12)

(2012/C 287/40)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat — FOD Financiën

Verwerende partij: GIMLE NV

Prejudiciële vraag

Moet artikel 2, [leden] 3, 4 en 5, van de Vierde richtlijn 78/660/EEG van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het niet enkel bepaalt dat in de toelichting bij de jaarrekening aanvullende inlichtingen dienen te worden verstrekt, maar dat het — wanneer de aanschaffingsprijs kennelijk niet overeenstemt met de werkelijke waarde van de betrokken goederen zodat een vertekend beeld wordt gegeven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de onderneming — ook gebiedt dat wordt afgeweken van het beginsel dat de actiefbestanddelen tegen hun aanschaffingsprijs in de boekhouding worden opgenomen en de verplichting oplegt om deze onmiddellijk tegen de doorverkoopwaarde te boeken indien laatstgenoemde waarde lijkt overeen te stemmen met de werkelijke waarde ervan?

⁽¹⁾ PB L 222, blz. 11.

Beroep ingesteld op 10 juli 2012 — Europese Commissie/Portugese Republiek

(Zaak C-325/12)

(2012/C 287/41)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, P. Guerra e Andrade en L. Nicolae, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Portugese Republiek, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009

tot wijziging van richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten, richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie en verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming, ⁽¹⁾ of althans deze maatregelen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 4 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

— de Portugese Republiek overeenkomstig artikel 260, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie veroordelen tot betaling van een dwangsom wegens niet-nakoming van de verplichting om alle maatregelen ter omzetting van richtlijn 2009/136 mee te delen, ten bedrage van 22 014,72 EUR per dag vanaf de uitspraak van het arrest van het Hof van Justitie.

— de Portugese Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Portugese Staat heeft niet alle maatregelen getroffen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2009/136. In ieder geval heeft hij deze maatregelen niet aan de Commissie medegedeeld.

De Portugese Staat heeft alleen getracht richtlijn 2009/136 in nationaal recht om te zetten wat de wijzigingen in richtlijn 2002/22 betref. Het deel van richtlijn 2009/136 tot wijziging van richtlijn 2002/58 (privacybescherming en elektronische communicatie) moest nog worden omgezet.

Overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU kan de Commissie, door een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 258 VWEU in te stellen, het Hof van Justitie verzoeken om de betrokken lidstaat te veroordelen tot betaling van een forfaitaire som of een dwangsom in het arrest waarin de niet-nakoming wordt vastgesteld door de lidstaat van zijn verplichting om de Commissie in kennis te stellen van de maatregelen ter omzetting van een volgens een wetgevingsprocedure aangenomen richtlijn.

Volgens de mededeling van de Commissie over de uitvoering van artikel 260, lid 3, VWEU ⁽²⁾ wordt de door de Commissie voorgestelde dwangsom berekend volgens de in de wijzigingsmededeling over de uitvoering van artikel 228 van het EG-Verdrag bepaalde methode.

Bijgevolg is de vaststelling van de sanctie gebaseerd op de criteria van de zwaarte en de duur van de inbreuk en de noodzaak de sanctie een afschrikkende werking te geven.

De Commissie stelt voor om de coëfficiënt voor de ernst van de inbreuk op 8 vast te stellen, gelet op het belang van de geschonden Unierechtelijke bepalingen en de gevolgen van de inbreuk voor de algemene en bijzondere belangen.

⁽¹⁾ PB L 337, blz. 11.

⁽²⁾ PB 2011, C 12, blz. 1.

**Beroep ingesteld op 11 juli 2012 — Europese Commissie/
Bondsrepubliek Duitsland**

(Zaak C-329/12)

(2012/C 287/42)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch en B. Schima, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

- vaststellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/24/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van richtlijn 2002/58/EG, althans door deze bepalingen niet volledig aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Bondsrepubliek Duitsland overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU wegens niet-nakoming van de verplichting tot mededeling van uitvoeringsmaatregelen, een dwangsom van 315 036,54 EUR per dag opleggen, te betalen op de rekening van de eigen middelen van de Europese Unie;
- de Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de betrokken richtlijn is op 15 september 2007 verstreken.

Bij arrest van 2 maart 2010 heeft het Duitse Bundesverfassungsgericht de door Duitsland vastgestelde uitvoeringsvoorschriften ongrondwettelijk en nietig verklaard. Daarop heeft de Duitse regering de Commissie eerst meegedeeld dat aan de richtlijn nog steeds gedeeltelijk uitvoering werd gegeven door geldende voorschriften. Later heeft de Duitse regering kennis gegeven van het wetsontwerp tot uitvoering van de overige bepalingen van de richtlijn.

Aangezien dat ontwerp tot dusver nog niet is aangenomen staat volgens de Commissie vast dat de Bondsrepubliek Duitsland niet heeft voldaan aan haar verplichting tot volledige uitvoering van de richtlijn. De gestelde gedeeltelijke uitvoering kan niet vol-

staan ter bereiking van de in artikel 1 van de richtlijn vermelde doelen ervan. Ten slotte wijst de Commissie erop dat het door Duitsland overgelegde ontwerp volgens haar niet volstaat ter volledige uitvoering van de richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 105, blz. 54.

**Beroep ingesteld op 9 juli 2012 — Europese Commissie/
Republiek Polen**

(Zaak C-330/12)

(2012/C 287/43)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, L. Nicolae en J. Hottiaux, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2009/140/EG van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 2002/21/EG inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten, richtlijn 2002/19/EG inzake de toegang tot en interconnectie van elektronischecommunicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en richtlijn 2002/20/EG betreffende de machtiging voor elektronischecommunicatienetwerken en -diensten ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 5 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU, wegens niet-nakoming van de verplichting tot mededeling van de maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2009/140/EG, een dwangsom van 56 095,20 EUR per dag opleggen, vanaf de dag waarop het arrest in deze zaak zal zijn gewezen;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van de richtlijn is op 25 mei 2011 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 337, blz. 37.

**Beroep ingesteld op 9 juli 2012 — Europese Commissie/
Republiek Polen****(Zaak C-331/12)**

(2012/C 287/44)

*Procestaal: Pools***Partijen***Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, L. Nicolae en J. Hottiaux, gemachtigden)*Verwerende partij:* Republiek Polen**Conclusies**

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten, richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie en verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 4 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU, wegens niet-nakoming van de verplichting tot mededeling van de maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2009/136/EG, een dwangsom van 56 095,20 EUR per dag opleggen, vanaf de dag waarop het arrest in deze zaak zal zijn gewezen;

— de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van de richtlijn is op 25 mei 2011 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 337, blz. 11.

**Beroep ingesteld op 10 juli 2012 — Europese Commissie/
Republiek Polen****(Zaak C-332/12)**

(2012/C 287/45)

*Procestaal: Pools***Partijen***Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, L. Nicolae en J. Hottiaux, gemachtigden)*Verwerende partij:* Republiek Polen**Conclusies**

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2009/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot vaststelling van de grondbeginselen voor het onderzoek van ongevallen in de zeescheepvaartsector en tot wijziging van de richtlijn 1999/35/EG van de Raad en richtlijn 2002/59/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 25 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU wegens niet-nakoming van de verplichting tot mededeling van de maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2009/18/EG, een dwangsom van 56 095,20 EUR per dag opleggen, vanaf de dag waarop het arrest in deze zaak zal zijn gewezen;

— de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 17 juni 2011 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 131, blz. 114.

**Beroep ingesteld op 11 juli 2012 — Europese Commissie/
Republiek Polen****(Zaak C-333/12)**

(2012/C 287/46)

*Procestaal: Pools***Partijen***Verzoekende partij:* Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, C. Vrignon en J. Hottiaux, gemachtigden)*Verwerende partij:* Republiek Polen**Conclusies**

— vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot wijziging van richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 3 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- de Republiek Polen krachtens artikel 260, lid 3, VWEU, wegens niet-nakoming van de verplichting tot mededeling van de maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2007/65/EG, een dwangsom van 112 190,40 EUR per dag opleggen, vanaf de dag waarop het arrest in deze zaak zal zijn gewezen;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van de richtlijn is op 19 december 2011 verstreken.

(¹) PB L 332, blz. 27.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Østre Landsret (Denemarken) op 16 juli 2012 — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser/Manova A/S

(Zaak C-336/12)

(2012/C 287/47)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Østre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Verwerende partij: Manova A/S

Prejudiciële vraag

Houdt het Unierechtelijke beginsel van gelijke behandeling in dat een aanbestedende dienst na afloop van de inschrijvings-termijn om deel te nemen aan een aanbestedingsprocedure de in de aankondiging van de aanbesteding vereiste informatie inzake de laatst gepubliceerde balans van de aanbieder niet mag vragen, wanneer de betrokken aanbieder die balans niet heeft verstrekt in zijn inschrijving voor prekwificatie?

Hogere voorziening ingesteld op 17 juli 2012 door Mizuno KK tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 mei 2012 in zaak T-101/11, Mizuno KK/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-341/12 P)

(2012/C 287/48)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Mizuno KK (vertegenwoordigers: T. Wessing, T. Raab en H. Lauf, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 8 mei 2012 in zaak T-101/11 en de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 15 december 2010 in zaak R 0821/2010-1 vernietigen;
- de andere partij in de procedure verwijzen in zowel de kosten van de procedure in eerste aanleg als de kosten in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht van 8 mei 2012 in zaak T-101/11 houdende verwerping van het beroep tot vernietiging van beslissing R 821/2010-1 van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 15 december 2010 inzake een oppositieprocedure tussen Golfino AG en Mizuno KK.

Rekwirante onderbouwt haar hogere voorziening in wezen met de hierna volgende middelen.

Het Gerecht heeft de beschermingsomvang en het onderscheidend vermogen van het oudere beeldmerk dat de letter „G” en het symbool „+” bevat, onjuist beoordeeld. Het Gerecht is er ten onrechte van uitgegaan dat de combinatie van deze twee bestanddelen geen betekenis heeft.

Op basis van die onjuiste vaststelling heeft het Gerecht ten onrechte geoordeeld dat sprake is van gevaar voor verwarring tussen het oudere beeldmerk en het door rekwirante aangevraagde beeldmerk bestaande uit de letter „G”, het symbool „+” alsook een pijlsymbool, aangezien het Gerecht bij de beoordeling van de overeenstemming tussen de tekens niet van de door beide merken opgeroepen totaalindruk maar van de afzonderlijke bestanddelen van deze merken is uitgegaan.

Het Gerecht heeft dienaangaande ten onrechte geoordeeld dat het feit dat beide beeldmerken de letter „G” bevatten, een groter gewicht heeft dan de andere, van elkaar verschillende bestanddelen van deze merken. Het Gerecht had zich evenwel niet op de letter „G” als zodanig mogen baseren, maar enkel op de symbolen in hun geheel beschouwd.

De conflicterende merken bestaan weliswaar beide uit het fooneem/g/, maar het zwaartepunt van deze merken ligt duidelijk in hun grafische en niet in hun fonetische verschijningsvorm. Bijgevolg bestaat geen gevaar voor verwarring tussen de twee merken.

**Beroep ingesteld op 18 juli 2012 — Europese Commissie/
Italiaanse Republiek**

(Zaak C-344/12)

(2012/C 287/49)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Grespan en G. Conte, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn alle maatregelen te nemen die nodig zijn voor de uitvoering van beschikking C(2009) [8112] van de Commissie van 19 november 2009 betreffende steunmaatregelen C 38/A/04 (ex NN 58/04) en C 36/B/06 (ex NN 38/06) die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten faveure van Alcoa Trasformazioni, de krachtens de artikelen 2, 3 en 4 van deze beschikking en artikel 288 VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep van de Commissie is gericht tegen het verzuim van de Italiaanse Republiek, de beschikking van de Commissie betreffende onrechtmatige steunmaatregelen ten faveure van de vennootschap Alcoa uit te voeren.

Eenzijds had Italië krachtens artikel 4 van de onderhavige beschikking de Commissie uiterlijk op 20 januari 2010 in kennis moeten stellen van het totale terug te vorderen bedrag aan steun en van de genomen en voorgenoemde maatregelen om aan de beschikking te voldoen, en de documenten moeten verstrekken waaruit blijkt dat de begunstigde is gelast de steun terug te betalen. Anderzijds was Italië krachtens artikel 2 juncto artikel 3 van de beschikking gehouden de steun uiterlijk op 20 maart 2010 van de begunstigde terug te vorderen.

Op de dag van instelling van het onderhavige beroep had verweerster nog niet alle noodzakelijke maatregelen genomen om aan deze verplichtingen te voldoen.

**Beroep ingesteld op 19 juli 2012 — Europese Commissie/
Italiaanse Republiek**

(Zaak C-345/12)

(2012/C 287/50)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Montaguti en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de verplichting op te leggen om een energieprestatiecertificaat te verstrekken bij verkoop of verhuur van een gebouw overeenkomstig het bepaalde in en de voorwaarden van de artikelen 7 en 10 van richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen ⁽¹⁾, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 7, leden 1 en 2, en 10 van deze richtlijn, juncto artikel 29 van richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen ⁽²⁾;

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet alle uitvoeringsmaatregelen van artikel 9 mee te delen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 15, lid 1, van deze richtlijn, juncto artikel 29 van richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2002/91/EG is op 4 januari 2006 verstreken. De termijn voor omzetting van de artikelen 7 tot en met 9 van deze richtlijn is op 4 januari 2009 verstreken en volgens de Commissie heeft artikel 28 van richtlijn 2010/31/EU, op grond waarvan de toepassing van de verplichting om energieprestatiecertificaten te verstrekken kan worden uitgesteld, geen betrekking op de certificaten die reeds zijn opgesteld of nog moeten worden opgesteld op grond van artikel 7, lid 1, van die richtlijn.

Op de datum van instelling van het onderhavige beroep had verweerster nog niet alle nodige maatregelen voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht genomen.

⁽¹⁾ PB 2003, L 65, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 153, blz. 13.

**Hogere voorziening ingesteld op 19 juli 2012 door DMK
Deutsches Milchkontor GmbH (voorheen Nordmilch AG)
tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 22
mei 2012 in zaak T-546/10, Nordmilch/Bureau voor
harmonisatie binnen de interne markt (merken,
tekeningen en modellen)**

(Zaak C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (voorheen Nordmilch AG) (vertegenwoordiger: W. Berlit, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Lactimilk, SA

Conclusies

- vernietiging van de punten 1 en 2 van het dictum van het arrest van het Gerecht van 22 mei 2012 (zaak T-546/10);
- toewijzing van de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen in hun geheel;
- verwijzing van Lactimilk, SA in de kosten van alle gedingen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante vordert vernietiging van het bestreden arrest van het Gerecht op grond dat het Gerecht ten onrechte heeft vastgesteld dat het door rekwirante aangevraagde merk en de merken van Lactimilk SA overeenstemmen en aldus, door te concluderen dat er verwarringsgevaar bestaat, artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 heeft geschonden. Het Gerecht heeft immers een beoordelingsfout gemaakt door niet de daadwerkelijk conflicterende merken in de aangevraagde respectievelijk ingeschreven schrijfwijze (te weten in hoofdletters) met elkaar te vergelijken, maar het heeft onderzocht of verwarringsgevaar bestond door de twee merken in een daarvan afwijkende schrijfwijze te vergelijken. Daarenboven heeft het Gerecht ten onrechte aangenomen dat in het aangevraagde merk de klemtoon op de tweede lettergreep ligt, hoewel het aangevraagde merk in hoofdletters is geschreven zodat ook volgens het Spaanse taalgevoel uitgesloten is dat de klemtoon in het aangevraagde merk enkel op de tweede lettergreep valt.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) op 20 juli 2012 — Caisse nationale des prestations familiales/Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Zaak C-347/12)

(2012/C 287/52)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Caisse nationale des prestations familiales

Verwerende partij: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Prejudiciële vraag

Moet de bevoegde overheidsinstantie van de staat van tewerkstelling alle door het gezin van de migrerende werknemer in de woonstaat ontvangen bijlagen, in casu het in de Duitse wetgeving voorziene „Elterngeld” en „Kindergeld”, in aanmerking ne-

men als gezinsbijlagen van dezelfde aard, wanneer zij de differentieële toeslag berekent die eventueel verschuldigd is overeenkomstig de artikelen 1, sub u-i, 4, lid 1, sub h, en 76 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd ⁽¹⁾, en artikel 10, [lid 1, sub b-i], van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening nr. 1408/71 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB L 149, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 74, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 16 juli 2012 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 25 april 2012 in zaak T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Raad

(Zaak C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bishop en R. Liudvinavičiute-Cordeiro, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 25 april 2012 in zaak T-509/10 vernietigen;
- het geschil definitief beslechten en het door Kala Naft tegen de betrokken handelingen van de Raad ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaren, of, subsidiair, het beroep onbegroot verklaren;
- Kala Naft verwijzen in de kosten van de Raad in eerste aanleg en in het kader van deze hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

De Raad stelt dat het arrest van het Gerecht in de voormelde zaak berust op twee onjuiste rechtsopvattingen en daarom moet worden vernietigd.

In de eerste plaats is de Raad van mening dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het beroep van Kala Naft niet-ontvankelijk te verklaren, hoewel deze onderneming volgens de Raad een Iraanse overheidsentiteit is.

In de tweede plaats stelt de Raad dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat een van de gronden ter rechtvaardiging van de oplegging van beperkende maatregelen tegen Kala Naft niet volstond om aan de motiveringsplicht te voldoen en dat de Raad tot staving van een andere grond bewijselementen diende aan te voeren. De Raad betoogt eveneens dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het argument dat Kala Naft installaties voor de olie- en gasector verkoopt die voor het Iraanse kernprogramma kunnen worden aangewend, niet kan worden beschouwd als een argument dat zij „steun biedt aan” nucleaire proliferatie, zonder dit element in verband te brengen met de andere elementen van de motivering.

Beroep ingesteld op 25 juli 2012 — Europese Commissie/ Italiaanse Republiek

(Zaak C-353/12)

(2012/C 287/54)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Thomas, D. Grespan en B. Stromsky, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijnen de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om de staatssteun terug te vorderen die bij beschikking C(2009) 8123 van de Commissie van 28 oktober 2009 betreffende steunmaatregel C 59/07 (ex N 127/06 en N 13/06) die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten faveure van Ixfin Spa (kennisgeving op 29 oktober 2009 en bekend gemaakt in Publicatieblad L 167 van 1 juli 2010, blz. 39) onwettig en onverenigbaar met de interne markt is verklaard, de krachtens de artikelen 2, 3 en 4 van die beschikking alsmede krachtens het VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep van de Commissie betreft de niet-uitvoering door de Italiaanse Republiek van de beschikking van de Commissie inzake de staatssteun in de vorm van de door het ministerie van Economische Ontwikkeling verleende garantie ter dekking van een tussen Ixfin en Banca Apulia Spa gesloten overeenkomst.

De Commissie merkt op dat Italië had moeten verzekeren dat vóór 1 maart 2010 uitvoering was gegeven aan de verplichting tot terugvordering van de steun en bovendien de Commissie vóór 29 december 2009 de Commissie had moeten medelen welke maatregelen zij had vastgesteld ter uitvoering van de beschikking.

Op de datum van instelling van het onderhavige beroep had verweerster nog niet alle vereiste maatregelen genomen om te voldoen aan die verplichtingen.

Hogere voorziening ingesteld op 27 juli 2012 door Harald Wohlfahrt tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 16 mei 2012 in zaak T-580/10, Harald Wohlfahrt/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-357/12 P)

(2012/C 287/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Harald Wohlfahrt (vertegenwoordigers: M. Loschelder, Rechtsanwalt, V. Schoene, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (hierna: „BHIM”), Ferrero SpA

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 16 mei 2012 in zaak T-580/10 vernietigen en de door rekwirant bij het Gerecht ingediende vorderingen, zoals weergegeven op bladzijde 4 van het arrest, toewijzen;
- het BHIM verwijzen in de noodzakelijke kosten van rekwirant.

Middelen en voornaamste argumenten

Het BHIM en het Gerecht hebben inschrijving van het door verzoeker en huidige rekwirant aangevraagde merk „Kindertraum” voor waren van de klassen 16 en 28 geweigerd omdat interveniënte aan de zijde van verweerder, houdster van een ouder, onder meer voor waren van deze klassen ingeschreven Italiaans woordmerk „kinder”, oppositie had ingesteld.

Rekwirant voert drie middelen aan:

Eerste middel: schending van artikel 42, lid 2, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾

Het Gerecht oordeelt dat het niet relevant is of het oppositiemerk, dat op het tijdstip van de oppositiebeslissing reeds acht jaar was ingeschreven, wordt gebruikt. Overeenkomstig artikel 42, lid 3, juncto artikel 42, lid 2, van verordening nr. 207/2009 moet het gebruik van het oppositiemerk slechts worden bewezen wanneer dit op het tijdstip van de publicatie van de gemeenschapsmerkaanvraag reeds vijf jaar was ingeschreven. Rekwirant ziet in deze opvatting een tegenstrijdigheid met het doel

van de gebruiksverplichting, die moet verzekeren dat na een respijtperiode van vijf jaar geen rechten kunnen worden gebaseerd op een ongebruikt ouder merk. Anders dan het Gerecht oordeelt, moet de in artikel 42 van verordening nr. 207/2009 vervatte lacune in de regeling door een teleologische uitlegging worden weggenomen, door het te interpreteren in de zin van bepalingen uit het Duitse of Italiaanse merkenrecht. Ook voor artikel 42 van verordening nr. 207/2009 is dan de gebruikssituatie op het tijdstip waarop de oppositieprocedure wordt afgesloten, relevant.

Tweede middel: schending van artikel 75, eerste zin, van verordening nr. 207/2009, op rechtsmisbruik gebaseerde aanvraag voor het oppositiemerk

De kamer van beroep heeft zich niet uitgesproken over rekwirants bezwaar dat de aanvraag voor het Italiaanse oppositiemerk op rechtsmisbruik was gebaseerd. Rekwirant verwijt het Gerecht het bezwaar inzake rechtsmisbruik ten onrechte niet te hebben aanvaard. Het bezwaar inzake rechtsmisbruik maakt deel uit van het gemeenschapsrecht en dus van het gemeenschapsmerkenrecht. Het moet in het onderhavige geval toepassing vinden omdat de wijze waarop opposante de aanvraagprocedure gebruikt, ertoe strekt door middel van ongebruikte merken het gebruik van het woord „kinder” zo veel mogelijk te verhinderen, zonder dat het daartoe vereiste economisch beschermenswaardig belang bestaat.

Derde middel: onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Het Gerecht heeft ten onrechte geconcludeerd tot verwarringsgevaar van het oppositiemerk van interveniënte met het aangevraagde merk. Het Gerecht heeft om te beginnen rekwirants betoog onjuist geanalyseerd en is ten onrechte ervan uitgegaan dat hij de vaststelling van de kamer van beroep dat de conflicterende merken overeenstemmen, niet heeft betwist. Hij heeft dit echter wel gedaan. De merken stemmen niet overeen aangezien het bestanddeel „kinder” van het oppositiemerk hooguit een zwak onderscheidend vermogen heeft.

(¹) Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 31 juli 2012 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 mei 2012 in zaak T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg AG/Europese Commissie

(Zaak C-365/12 P)

(2012/C 287/56)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Smulders, P. Costa de Oliveira en A. Antoniadis, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Koninkrijk Zweden, Siemens AG, ABB Ltd

Conclusies

- 1) Punt 1 van het dictum van het arrest van het Gerecht van 22 mei 2012 in zaak T-344/08 vernietigen;
- 2) het beroep in zaak T-344/08 verwerpen;
- 3) de geïntimeerde in hogere voorziening en verzoeker in eerste aanleg zowel in de kosten van de procedure in hogere voorziening als in de kosten van de procedure in eerste aanleg verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht is voorbijgegaan aan de noodzaak van een harmonieuze uitlegging van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie („transparantieverordening”) (¹), zoals die is neergelegd in de richtinggevende arresten Commissie/Technische Glaswerke Ilmenau (²), Zweden/API en Commissie (³) en Commissie/Bavarian Lager (⁴) en onlangs is bevestigd in de arresten Commissie/Agrofert Holding (⁵) en Commissie/Éditions Odile Jacob (⁶), en heeft daarentegen blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door voorrang te verlenen aan het recht van toegang op grond van de transparantieverordening. De door het Gerecht gegeven uitlegging van het recht van toegang op grond van de transparantieverordening en van de toepasselijke uitzonderingsbepalingen ondergraaft het in het mededingingsrecht bestaande stelsel van inzagerecht en de daarin voorziene belangenafweging, namelijk de afweging tussen enerzijds het belang van de Commissie bij een efficiënte vervulling van de haar in artikel 108 VWEU toegewezen opdracht en anderzijds het belang van de ondernemingen bij een daadwerkelijke bescherming van de gegevens die zij in het kader van een kartelprocedure verstrekken.

Het Gerecht heeft ten onrechte geweigerd om het algemene vermoeden van beschermingswaardigheid van de documenten van de administratieve procedure, dat in het bijzonder is neergelegd in het arrest Commissie/Technische Glaswerke Ilmenau en is bevestigd in het arrest Commissie/Éditions Odile Jacob, toe te passen op de onderhavige zaak. Het Gerecht is er aldus aan voorbijgegaan dat een dergelijk algemeen vermoeden wordt gerechtvaardigd door het in het mededingingsrecht bestaande stelsel van inzagerecht maar ook door de in het mededingingsrecht geldende beperking op het gebruik van documenten die tijdens het onderzoek zijn verkregen.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van de uitzonderingsbepaling ter bescherming van het doel van onderzoeken van artikel 4, lid 2, derde streepje, van de transparantieverordening. Het heeft de werkingssfeer van deze uitzonderingsbepaling ten onrechte beperkt tot de afsluiting van concrete onderzoeksprocedures. Het is eraan voorbij gegaan dat het doel van de onderzoeken niet enkel de doeltreffendheid van afzonderlijke onderzoeksprocedures omvat (en dat in ieder geval tot de beslissing tot afsluiting van de afzonderlijke procedure definitief is geworden), maar daarenboven vooral de doeltreffendheid van de handhavingsbevoegdheden van de Commissie op het gebied van het mededingingsrecht (met inbegrip van de in de onderhavige zaak toepasselijke rechtstatelijke waarborgen).

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van de uitzonderingsbepaling ter bescherming van de commerciële belangen van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van de transparantieverordening. Het heeft ten onrechte de werkingssfeer in wezen beperkt tot de bescherming van zakengeheimen. Het is eraan voorbijgegaan dat ook vertrouwelijke gegevens, die de Commissie uitsluitend heeft verkregen in het kader van een tegen bepaalde ondernemingen gericht onderzoek en die anders niet voor derden toegankelijk zouden zijn, eveneens moeten worden beschermd.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging en de toepassing van de uitzonderingsbepaling ter bescherming van het besluitvormingsproces van de Commissie van artikel 4, lid 3, tweede zinsdeel, van de transparantieverordening. Het is eraan voorbijgegaan dat de Commissie bevoegd is, de toegang tot interne documenten met standpunten bedoeld voor intern gebruik in het kader van beraadslagingen en voorbereidende gesprekken te weigeren omdat openbaarmaking ervan de beoordelingsruimte van de Commissie kan beperken in het geval dat de procedure wordt hervat. Bij de vaststelling dat de Commissie de toegang tot interne documenten niet had mogen weigeren is het Gerecht ook eraan voorbijgegaan dat de uitzonderingsbepalingen van artikel 4 van de transparantieverordening en het door het Hof van Justitie erkende vermoeden van beschermingswaardigheid in ieder geval ook gelden voor interne documenten.

(¹) PB L 145, blz. 43.

(²) Arrest van 29 juni 2010, C-139/07 P, Jurispr. blz. I-5885.

(³) Arrest van 21 september 2010, C-514/07 P, C-528/07 P en C-532/07 P, Jurispr. blz. I-8533.

(⁴) Arrest van 29 juni 2010, C-28/08 P, blz. I-6055.

(⁵) Arrest van 28 juni 2012, C-477/10 P, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie.

(⁶) Arrest van 28 juni 2012, C-404/10 P, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie.

GERECHT

Beschikking van het Gerecht van 17 juli 2012 — L'Oréal/BHIM — United Global Media Group (MyBeauty TV)(Zaak T-240/11) ⁽¹⁾**(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Bij BHIM terugvorderbare kosten — Kosten van vertegenwoordiging door werknemer — Artikel 85, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 — Rechtens kennelijk ongegrond beroep”)**

(2012/C 287/57)

Procestaal: Engels

Partijen*Verzoekende partij:* L'Oréal (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. von Mühlendahl en S. Abel, advocaten)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: P. Bullock, gemachtigde)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM:* United Global Media Group, Inc. (El Segundo, Californië, Verenigde Staten)**Voorwerp**

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 3 februari 2011 (zaak R 898/2010-1) inzake een oppositieprocedure tussen United Global Media Group, Inc. en L'Oréal

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) L'Oréal SA wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 204 van 9.7.2011.**Beschikking van het Gerecht van 17 juli 2012 — United States Polo Association/BHIM — Polo/Lauren (Afbeelding van twee polospelers)**(Zaak T-517/11) ⁽¹⁾**(„Gemeenschapsmerk — Gedeeltelijke weigering van inschrijving — Intrekking van inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)**

(2012/C 287/58)

Procestaal: Engels

Partijen*Verzoekende partij:* United States Polo Association (Lexington, Kentucky, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: P. Goldenbaum, I. Rohr en T. Melchert, advocaten)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: P. Geroulakos, gemachtigde)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht:* The Polo/Lauren Company, LP (New York, New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: M. Granado Carpenter en M. Polo Carreño, advocaten)**Voorwerp**

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 17 juni 2011 (zaak R 1170/2010-2) inzake een oppositieprocedure tussen United States Polo Association en The Polo/Lauren Company, LP

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Verzoekster wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van verweerder en interveniënte.

⁽¹⁾ PB C 355 van 3.12.2011.**Beroep ingesteld op 11 juli 2012 — Holcim (Romania)/Europese Commissie**

(Zaak T-317/12)

(2012/C 287/59)

Procestaal: Engels

Partijen*Verzoekende partij:* Holcim (Romania) SA (Boekarest, Roemenië) (vertegenwoordiger: L. Arnauts, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

— verweerster veroordelen tot betaling aan verzoekster van de marktwaarde van de beweerdelijk gestolen Europese emissierechten die tegen de dag van het arrest niet zouden zijn teruggekregen, tegen de marktprijs, vermeerderd met een rente van 8 % per jaar vanaf 16 november 2010;

— verweerster verwijzen in de kosten van de procedure, en

— het arrest uitvoerbaar verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster één primair rechtsmiddel aan:

- aansprakelijkheid van de Europese Unie voor onrechtmatige besluiten van de Europese Commissie, bestaande in:
 - a) onjuiste uitlegging van artikel 10, lid 1, van verordening (EG) nr. 2216/2004 van de Commissie van 21 december 2004 inzake een gestandaardiseerd en beveiligd registersysteem overeenkomstig richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad en beschikking 280/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 386, blz. 1);
 - b) schending van artikel 20 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32);
 - c) schending van verschillende algemene rechtsbeginselen (evenredigheidsbeginsel, beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen, zorgvuldigheidsbeginsel en recht op een effectieve rechterlijke bescherming van eigendomsrechten), door te beslissen om de positie van gestolen Europese emissierechten in het kader van de regeling voor de handel in emissierechten van de Europese Unie niet bekend te maken of de bekendmaking ervan niet toe te laten.

Beroep ingesteld op 19 juli 2012 — Spanje/Commissie

(Zaak T-319/12)

(2012/C 287/60)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: A. Rubio González)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van beschikking C(2012) 3025 def. van de Europese Commissie van 8 mei 2012 inzake steunmaatregel SA. 22668 (C 8/2008 — ex NN 4/2008) die door Spanje ten uitvoer is gelegd ten gunste van „Ciudad de la Luz SA”;
- verwijzing van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan:

- 1) onjuiste toepassing van het criterium van de particuliere investeerder, aangezien de Commissie bij haar onderzoek de haar toekomstige beoordelingsmarge heeft overschreden;
- 2) onjuiste beoordeling van de steunmaatregel, doordat geen rekening is gehouden met de activiteiten van de tertiaire sector in het complex;
- 3) motiveringsgebrek van de bestreden beschikking, aangezien de Commissie de terugvordering gelast van de aan filmproducenten verleende steun en in haar onderzoek geen sprake is van deze vermeende steun;
- 4) subsidiair, onjuiste beoordeling van de verenigbaarheid van de investering met de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen, doordat niet is onderzocht of de resterende steun aan het beginsel van de particuliere investeerder voldoet;
- 5) subsidiair, motiveringsgebrek en onjuiste beoordeling van de verenigbaarheid van de steun, gelet op de regeling voor steunmaatregelen ten behoeve van de audiovisuele sector, aangezien de Commissie niet heeft onderzocht waarom de vermeende steun geen cultureel doel had.

Beroep ingesteld op 20 juli 2012 — Ciudad de la Luz en Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana/Commissie

(Zaak T-321/12)

(2012/C 287/61)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partijen: Ciudad de la Luz, SA (Alicante, Spanje) en Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana, SA (Alicante, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, J. Belenguer Mula en M. Muñoz de Juan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de in het verzoekschrift aangevoerde redenen voor nietigverklaring ontvankelijk en gegrond verklaren;
- beschikking C(2012) 3025 def. van de Europese Commissie van 8 mei 2012 inzake steunmaatregel SA. 22668 (C 8/2008 — ex NN 4/2008) die door Spanje ten uitvoer is gelegd ten gunste van „Ciudad de la Luz SA” (CDL) nietig verklaren, met name artikel 1, lid 1, van de beschikking voor zover daarin is vastgesteld dat de investering in CDL elementen van met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun bevat, en terugvordering van de steun wordt gelast;

- de bestreden beschikking non-existent of, subsidiair, nietig verklaren, met name artikel 1, lid 1, van de beschikking voor zover daarin is vastgesteld dat bepaalde producenten die opnames in de studio's van CDL hebben gemaakt met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steun hebben ontvangen;
- dientengevolge de in artikel 2 van de bestreden beschikking gelaste terugvordering van de steun nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters drie middelen aan.

- 1) Onjuiste rechtsopvatting door te concluderen dat sprake is van staatssteun aan CDL (onjuiste toepassing van het beginsel van de particuliere investeerder), en schending van de artikelen 107, lid 1, VWEU en 345 VWEU

De Commissie heeft het beginsel van de particuliere investeerder onjuist toegepast en ten onrechte geconcludeerd dat sprake is van staatssteun. De investeringen van de Generalitat Valenciana (regering van de autonome regio Valencia) in CDL vonden op twee verschillende tijdstippen plaats, namelijk in 2000 en 2004, en de investeringsbesluiten werden in beide gevallen vastgesteld na de opstelling van bedrijfsplannen waaruit de te verwachten rentabiliteit van het project bleek. Bij de toepassing van het beginsel van de particuliere investeerder vergelijkt de Commissie dit project met de rentabiliteit van naar hun omvang niet vergelijkbare projecten en marktdeelnemers, zodat dit beginsel wordt uitgehouden en de artikelen 107, lid 1, VWEU en artikel 345 VWEU worden geschonden.

Bovendien weigert de Commissie in haar juridische en economische onderzoek rekening te houden met het feit dat naast het filmstudioproject ook sprake was van een project voor de ontwikkeling van een handels- en hotelgebied op de aangrenzende gronden die eigendom zijn van Sociedad Proyectos Temáticos de la Comunidad Valenciana (SPTCV). Indien rekening wordt gehouden met beide projecten, is de rentabiliteit van de investering in CDL nog hoger.

- 2) Onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het CDL-project en motiveringsgebrek

De Commissie laat buiten beschouwing dat het project in aanmerking kwam voor regionale steun omdat CDL zich in Alicante bevindt. Daar het om een groot investeringsproject ging, waren de Spaanse autoriteiten van mening dat CDL aanspraak kon maken op regionale steun ten belope van circa 36 %, hetgeen de Commissie niet heeft betwist. Desondanks wil de Commissie niet accepteren dat de rentabiliteit van het project nog hoger ligt wanneer het beginsel van de particuliere investeerder op 64 % van de investering wordt toegepast.

Subsidiair menen verzoeksters dat de investering van de Valencianse autoriteiten in het filmstudiocomplex van CDL geheel of gedeeltelijk verenigbaar met de gemeenschappelijke markt moet worden verklaard op grond van artikel 107, lid 3, sub d, VWEU.

De Commissie geeft niet aan waarom de steun aan de bouw van de filmstudio's van CDL niet noodzakelijk, evenredig en adequaat is, of waarom deze steun ook niet (zelfs niet gedeeltelijk) om redenen die verband houden met cultuur verenigbaar is.

- 3) Onjuiste rechtsopvatting als gevolg van het ontbreken van een besluit en in elk geval volledig ontbreken van een motivering met betrekking tot de financiële prikkels aan producties

De Commissie is niet alleen van mening dat de investering in CDL als staatssteun is aan te merken, maar beschouwt ook alle financiële prikkels die aan filmproducenten zijn gegeven om in de studio's van CDL opnames te maken, als staatssteun.

Deze vermeende steun wordt slechts in één punt van de beschikking vermeld en daarin zonder nadere uitleg onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard. De beschikking bevat geen beschrijving van de betrokken maatregel, vermeldt evenmin welke informatie de lidstaat dienaangaande heeft verstrekt, bevat ook geen onderzoek of al dan niet sprake is van steunelementen en gaat niet in op de verenigbaarheidscriteria en op de vraag of er eventueel gerechtvaardigde verwachtingen zijn.

Verzoeksters menen derhalve dat, gelet op het motiveringsgebrek, sprake is van een non-existente of nietige handeling. Voorts zijn de financiële prikkels in overeenstemming met artikel 107, lid 3, sub d, VWEU, aangezien is voldaan aan de voorwaarden van de mededeling van de Commissie van 2001 inzake steun aan de filmindustrie.

Beroep ingesteld op 16 juli 2012 — Simca Europe/BHIM — PSA Peugeot Citroën (Simca)

(Zaak T-327/12)

(2012/C 287/62)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Simca Europe Ltd (Birmingham, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: N. Haberkamm, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: PSA Peugeot Citroën GIE (Parijs, Frankrijk)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 12 april 2012 in zaak R 645/2011-1;
- verwijzing van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten voor vertegenwoordiging van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk Simca voor waren van klasse 12 — gemeenschapsmerk nr. 6 489 371

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: PSA Peugeot Citroën GIE

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: kwade trouw van verzoekster bij indiening van de aanvraag

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en nietigverklaring van het merk

Aangevoerde middelen: schending van artikel 52 van verordening (EG) nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 24 juli 2012 — Mundipharma/BHIM — AFP Pharmaceuticals (Maxigesic)

(Zaak T-328/12)

(2012/C 287/63)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Mundipharma GmbH (Limburg a.d. Lahn, Duitsland) (vertegenwoordiger: F. Nielsen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij voor de kamer van beroep: AFP Pharmaceuticals Ltd (Takapuna, Nieuw-Zeeland)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 mei 2012 in zaak R 1788/2010-4 te vernietigen;

— het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: AFP Pharmaceuticals Ltd

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „Maxigesic” voor waren van klasse 5 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 7 056 104

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: het woordmerk „OXYGESIC” voor waren van klasse 5

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en afwijzing van de oppositie

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 27 juli 2012 — Sartorius Weighing Technology/BHIM (Weergave van een gele boog aan de onderkant van een elektronisch scherm)

(Zaak T-331/12)

(2012/C 287/64)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Sartorius Weighing Technology GmbH (Göttingen, Duitsland) (vertegenwoordiger: K. Welkerling, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— vernietiging van beslissing R 1783/2011-1 van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 3 mei 2012;

— verwijzing van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) in de kosten van het geding, daaronder begrepen de kosten die in de beroepsprocedure zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: ander merk in de vorm van een gele boog aan de onderkant van een elektronisch scherm voor waren van de klassen 7, 9, 10 en 11

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 23 juli 2012 — ING Groep/Commissie**(Zaak T-332/12)**

(2012/C 287/65)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: ING Groep NV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: O. Brouwer, J. Blockx en N. Lorjé, lawyers)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— Het besluit van de Europese Commissie van 11 mei 2012 C(2012) 3150 final, Staatssteun SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 en ex N 528/2008) Nederland ING — herstructureringssteun, nietig verklaren;

— verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en het recht om te worden gehoord, doordat de Nederlandse Staat en ING niet zijn gehoord met betrekking tot de feiten en het standpunt en veronderstellingen van verweerster die relevant waren voor haar conclusie dat de wijziging van de voorwaarden voor de core-tier-1 kapitaalinjectie staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU vormde.
- 2) Tweede middel, ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijk onjuiste beoordeling bij de toepassing van het criterium van de particuliere investeerder in een markteconomie (MEIP) en het ontbreken van een passende redenering bij de kwalificatie van de wijziging van de core-tier-1 kapitaalinjectie als staatssteun en een verzwarende factor bij haar beoordeling van de compenserende maatregelen.
- 3) Derde middel, ontleend aan schending van artikel 107, lid 3, sub b, VWEU, de beginselen van behoorlijk bestuur, even-

redigheid, rechtszekerheid en gelijke behandeling en de motiveringsplicht, doordat het bedrag van de steun niet in de beschouwing is betrokken bij de beoordeling van de compenserende maatregelen en doordat een onjuiste berekening is gemaakt van het relatieve steunbedrag en de omstandigheden waaronder de steun is toegekend bij de beoordeling van de compenserende maatregelen.

- 4) Vierde middel, ontleend aan schending van artikel 107, lid 3, sub b, VWEU, de beginselen van behoorlijk bestuur en evenredigheid en de motiveringsplicht, doordat het verbod op prijsleiderschap rechtens bindend is gemaakt voor ING.

Beroep ingesteld op 19 juli 2012 — T&L Sugars en Sidul Açúcares/Commissie**(Zaak T-335/12)**

(2012/C 287/66)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partijen: T&L Sugars Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) en Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (vertegenwoordigers: D. Waelbroeck, advocaat, en D. Slater, Solicitor)

Verwerende partijen: Europese Commissie en de Europese Unie, vertegenwoordigd door de Europese Commissie

Conclusies

- het onderhavige verzoek om nietigverklaring krachtens artikel 263, vierde alinea, VWEU, en/of de exceptie van onwettigheid krachtens artikel 277 VWEU tegen verordeningen nrs. 367/2012, 397/2012, 356/2012, 382/2012, 444/2011 en 485/2012 ontvankelijk en gegrond verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 367/2012 van de Commissie van 27 april 2012 tot vaststelling van de nodige maatregelen voor het tegen verlaagde overschotheffing op de markt van de Unie brengen van extra hoeveelheden buiten het quotum geproduceerde suiker en isoglucose in het verkoopseizoen 2011/2012 (PB L 116, blz. 12) nietig verklaren;

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 397/2012 van de Commissie van 8 mei 2012 tot vaststelling van de toewijzingscoëfficiënt, tot afwijzing van verdere aanvragen en tot sluiting van de periode voor de indiening van aanvragen voor beschikbare extra hoeveelheden buiten het quotum geproduceerde suiker die tijdens het verkoopseizoen 2011/2012 tegen verlaagde overschotheffing op de markt van de Unie moeten worden verkocht (PB L 123, blz. 35) nietig verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2011 (PB L 318, blz. 4), zoals gewijzigd door uitvoeringsverordening (EU) nr. 356/2012 van de Commissie wat betreft de perioden waarin voor het verkoopseizoen 2011/2012 offertes voor de invoer van suiker tegen een verlaagd douanerecht mogen worden ingediend voor de tweede en de daaropvolgende deelinschrijvingen (PB L 113, blz. 4), nietig verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 382/2012 van de Commissie van 3 mei 2012 inzake het minimumdouanerecht voor suiker dat moet worden vastgesteld naar aanleiding van de vijfde deelinschrijving in het kader van de bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2011 geopende openbare inschrijving (PB L 119, blz. 41) nietig verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 444/2012 van de Commissie van 24 mei 2012 inzake het minimumdouanerecht voor suiker dat moet worden vastgesteld naar aanleiding van de zesde deelinschrijving in het kader van de bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2011 geopende openbare inschrijving (PB L 135, blz. 61) nietig verklaren;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 485/2012 van de Commissie van 7 juni 2012 inzake het minimumdouanerecht voor suiker dat moet worden vastgesteld naar aanleiding van de zevende deelinschrijving in het kader van de bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1239/2011 geopende openbare inschrijving (PB L 148, blz. 24) nietig verklaren;
- subsidiair, (i) de exceptie van onwettigheid tegen de artikelen 186, sub a, en 187 van verordening nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ ontvankelijk en gegrond verklaren en die bepalingen onwettig verklaren, alsmede de bestreden verordeningen die rechtstreeks of indirect hun grondslag in die bepalingen vinden, nietig verklaren, en (ii) de exceptie van onwettigheid tegen verordening nr. 367/2012 en verordening nr. 1239/2011, zoals gewijzigd bij verordening nr. 356/2012, ontvankelijk en gegrond verklaren;
- de EU, vertegenwoordigd door de Commissie, veroordelen alle schade te vergoeden die verzoeksters ten gevolge van de schending door de Commissie van de op haar rustende wettelijke verplichtingen hebben geleden en het bedrag van die vergoeding voor de door verzoeksters geleden schade in de periode van 30 januari 2012 tot en met 24 juni 2012 vast stellen op 75 051 236 EUR bovenop alle aanhoudende verliezen die verzoeksters na dat tijdstip hebben geleden of op enig ander bedrag dat overeenstemt met de door verzoeksters geleden of nog te lijden schade die hierna in de loop van deze procedure door hen zal worden bewezen, met name teneinde rekening te houden met toekomstige schade;
- de betaling van rente over het verschuldigde bedrag gelasten ter hoogte van de door de Europese Centrale Bank vastgestelde voet voor de voornaamste herfinancieringstransacties, vermeerderd met twee procentpunten, of een andere gepaste, door het Gerecht vast te stellen rentevoet, zulks vanaf de datum van het arrest van het Gerecht tot de daadwerkelijke betaling;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen acht middelen aan.

- Eerste middel: schending van het verbod van discriminatie aangezien, enerzijds, verordening nr. 367/2012 voorziet in een vaste, algemeen toepasselijke overschotheffing van 211 EUR per ton — dit is minder dan de helft van het gebruikelijke bedrag van 500 EUR per ton — die van toepassing is op een specifieke hoeveelheid (250 000 ton) suiker, welke — op voet van gelijkheid — uitsluitend wordt verdeeld tussen de suikerbietenverwerkers die een aanvraag indienen. Anderzijds voorziet verordening nr. 1239/2011, zoals gewijzigd bij verordening nr. 356/2012, in een onbekend en onvoorspelbaar douanerecht dat enkel van toepassing is op gekozen inschrijvers (dit kunnen rietsuikerraffinaderijen, suikerbietenverwerkers of om het even welke derde zijn) en waarvan het totaalbedrag niet is gepreciseerd. Het douanerecht was laatstelijk vastgesteld op 312,60 EUR per ton, dit is bijna 50 % hoger dan de overschotheffing voor suikerbietenverwerkers. De tegenstelling tussen de twee maatregelen zou niet groter kunnen zijn. Elk onderdeel van de maatregelen discrimineert immers de raffinaderijen van rietsuiker ten opzichte van de suikerbietenverwerkers.
- Tweede middel: schending van verordening nr. 1234/2007 en ontbreken van een passende rechtsgrondslag aangezien, wat verordening nr. 367/2012 betreft, de Commissie niet bevoegd is tot verhoging van de quota en integendeel verplicht is om hoge, ontoedigende heffingen vast te stellen op het op de EU-markt brengen van buiten het quotum geproduceerde suiker. Wat de fiscale gunningsprocedures betreft, is het duidelijk dat de Commissie niet gemachtigd is tot of bevoegd is voor de vaststelling van een dergelijke, niet in de basiswetgeving vastgestelde maatregel.
- Derde middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel aangezien de Commissie een stelsel heeft ingevoerd waarin de douanerechten niet voorspelbaar zijn en evenmin worden vastgesteld door de toepassing van consistente en objectieve criteria, maar veeleer op basis van de subjectieve bereidheid om te betalen (waarbij in dat verband bovendien de pressie die wordt uitgeoefend op en de stimulansen die worden gegeven aan de marktdeelnemers zeer onderscheiden zijn), zonder werkelijk verband met de ingevoerde producten.

- Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel voor zover de Commissie gemakkelijk minder beperkende maatregelen had kunnen vaststellen om het voorzieningsstekort te verhelpen, die niet uitsluitend ten nadele van de invoerende raffinaderijen zouden zijn genomen.
- Vijfde middel: schending van het gewettigde vertrouwen, aangezien verzoeksters erop mochten vertrouwen dat de Commissie gebruik zou maken van de instrumenten waarin is voorzien bij verordening nr. 1234/2007 om ervoor te zorgen dat er weer ruwe rietsuiker beschikbaar komt voor raffinage. Verzoeksters mochten er tevens op vertrouwen dat de Commissie het evenwicht tussen de invoerende raffinaderijen en de suikerproducenten van de Unie zou bewaren.
- Zesde middel: schending van de beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, aangezien de maatregelen van de Commissie kennelijk ongeschikt waren in het licht van het voorzieningstekort. De Commissie had de invoerbeperkingen voor rietsuikerraffinaderijen moeten versoepelen. In plaats daarvan heeft zij de productie binnen de Unie verhoogd en het verhogen van de invoer onderworpen aan punitieve en onvoorspelbare douanerechten.
- Zevende middel: schending van artikel 39 VWEU aangezien de Commissie twee van de in deze verdragsbepaling vermelde doelstellingen niet heeft verwezenlijkt.
- Achtste middel: schending van verordening nr. 1006/2011 ⁽²⁾ van de Commissie, aangezien de voor witte suiker geldende douanerechten slechts een fractie hoger zijn dan die voor ruwe suiker; het verschil bedraagt circa 30 EUR per ton. Dit steekt sterk af tegen het verschil van 80 EUR tussen het in verordening nr. 1006/2011 van de Commissie vastgestelde normale invoerrecht voor geraffineerde suiker (419 EUR) en voor ruwe raffinagesuiker (339 EUR).

Ter ondersteuning van hun vordering tot schadevergoeding voeren verzoeksters bovendien aan dat de Commissie door haar stilzitten en met haar ongeschikte maatregelen de grenzen van de haar bij verordening nr. 1234/2007 verleende beoordelingsvrijheid ernstig en kennelijk heeft overschreden. Voorts maakt het verzuim van de Commissie om passende maatregelen vast te stellen kennelijk inbreuk op een rechtsregel „waarbij rechten worden toegekend aan particulieren”. De Commissie heeft met name inbreuk gemaakt op de algemene unierechtelijke beginselen van rechtszekerheid, non-discriminatie, evenredigheid, gewettigd vertrouwen, zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur.

(¹) Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (PB L 299, blz. 1).

(²) Verordening (EU) nr. 1006/2011 van de Commissie van 27 september 2011 tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek-nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 282, blz. 1).

Beroep ingesteld op 1 augustus 2012 — Klizli/Raad

(Zaak T-336/12)

(2012/C 287/67)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Y. Klizli (Damascus, Syrië) (vertegenwoordiger: Z. Garkova- Lyutskanova, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsbesluit 2012/256/GBVB van de Raad van 14 mei 2012 tot uitvoering van besluit 2011/782/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 126, blz. 9) nietig verklaren, voor zover het verzoeker betreft;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 410/2012 van de Raad van 14 mei 2012 houdende uitvoering van artikel 32, lid 1, van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB L 126, blz. 3) nietig verklaren, voor zover het verzoeker betreft;
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

- 1) Verzoeker is ten onrechte opgenomen op de lijst van personen die financiële steun aan het regime verlenen.
- 2) De bestreden handelingen van de Raad zijn zonder enige rechtsgrondslag vastgesteld en schenden de motiveringsplicht, het recht op een eerlijk proces, het recht op een doeltreffende bescherming in rechte en het eigendomsrecht. Voorts schenden zij het evenredigheidsbeginsel en verzoekers goede naam.

Beroep ingesteld op 30 juli 2012 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI/BHIM — Wenf International Advisers (Kurkentrekker)

(Zaak T-337/12)

(2012/C 287/68)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: C. Ruiz Gallegos en E. Veiga Conde, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij voor de kamer van beroep: Wenf International Advisers Ltd (Tortola, Maagdeneilanden)

Conclusies

- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 1 juni 2012 in zaak R 89/2011-3 vernietigen;
- het BHIM en interveniënte verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmodel waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: model van kurkentrekker — gemeenschapsmodel nr. 0 0083 0831-0001

Houder van het gemeenschapsmodel: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmodel vordert: Wenf International Advisers Ltd

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: nationaal model van flesopener

Beslissing van de nietigheidsafdeling: toewijzing van de vordering

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen:

- schending van de artikelen 4 en 6, lid 1, van verordening (EG) nr. 6/2002
- schending van de artikelen 4 en 6, lid 2, van verordening (EG) nr. 6/2002

Beroep ingesteld op 30 juli 2012 — Grupo T Diffusión/BHIM — ABR Producción Contemporánea (Lampen)

(Zaak T-343/12)

(2012/C 287/69)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Grupo T Diffusión, SA (El Prat de Llobregat, Spanje) (vertegenwoordiger: A. Lasala Grimalt, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij voor de kamer van beroep: ABR Producción Contemporánea, SL (Barcelona, Spanje)

Conclusies

de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 1 juni 2012 in zaak R 1622/2010-3 inzake de procedure tot nietigverklaring van gemeenschapsmodel nr. 000 42 7448-0001 vernietigen en verklaren dat dit model volledige uitwerking heeft en geldig is, en Grupo T Diffusión, SA daarbij vrijstellen van betaling van de kosten van ABR en van het BHIM.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmodel waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: model van een lamp — ingeschreven gemeenschapsmodel nr. 000 42 7448-0001

Houder van het gemeenschapsmodel: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmodel vordert: ABR Producción Contemporánea, SL

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: ouder model van een staande lamp „Cypress”

Beslissing van de nietigheidsafdeling: toewijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 6 en 7 van verordening (EG) nr. 6/2002

Beroep ingesteld op 1 augustus 2012 — Leiner/BHIM — Recaro (REVARO)

(Zaak T-349/12)

(2012/C 287/70)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Rudolf Leiner GmbH (Sankt Pölten, Oostenrijk) (vertegenwoordigers: W. Emberger, I. Rudnay en L. Emberger, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Recaro Beteiligungs GmbH (Kaiserslautern, Duitsland)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 16 mei 2012 in zaak R 482/2011-1 in die zin wijzigen dat het beroep wordt toegewezen, subsidiair de beslissing vernietigen;
- verweerder en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk met het wordelement „REVARO” voor waren van de klassen 11, 20 en 24

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Recaro Beteiligungs GmbH

Oppositiemerk of -teken: internationale inschrijving „RECARO” voor waren van de klassen 10, 12, 14, 20, 25 en 28

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009

Beschikking van het Gerecht van 11 juli 2012 — Formica/BHIM — Silicalia (CompactTop)(Zaak T-82/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/71)

Procestaal: Spaans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 113 van 9.4.2011.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 10 juli 2012 — AV/Commissie

(Zaak F-4/11) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Tijdelijk functionaris — Aanwerving — Medisch voorbehoud — Toepassing met terugwerkende kracht van medisch voorbehoud — Advies van invaliditeitscommissie)

(2012/C 287/72)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: AV (Cadrezzate, Italië) (vertegenwoordigers: A. Coolen, J.-N. Louis en É. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en D. Martin, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van de besluiten om ten aanzien van verzoeker het medisch voorbehoud te maken voorzien in artikel 32 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie en om hem niet in het genot te stellen van de invaliditeitsuitkering

Dictum

- 1) Het besluit van 12 april 2010 waarbij de Europese Commissie ten aanzien van AV het medisch voorbehoud heeft gemaakt bedoeld in artikel 32 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie, wordt nietig verklaard.
- 2) Het besluit van de Europese Commissie van 16 april 2010 wordt nietig verklaard voor zover daarbij wordt geweigerd om AV in het genot van de invaliditeitsuitkering te stellen.
- 3) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen en wordt verwezen in de kosten van AV.

⁽¹⁾ PB C 179 18.06.11 blz. 21.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 20 juni 2012 — Cristina/Commissie

(Zaak F-66/11) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Besluit van jury van vergelijkend onderzoek tot niet-toelating tot evaluatietoetsen — Rechtsmiddelen — Beroep in rechte ingesteld zonder besluit over administratieve klacht af te wachten — Ontvankelijkheid — Specifieke voorwaarden voor toelating tot vergelijkend onderzoek — Vereiste beroepservaring”)

(2012/C 287/73)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Alma Yael Cristina (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Eggers en P. Pecho, vervolgens B. Eggers, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de voorzitter van de jury van vergelijkend onderzoek „EPSO/AST/111/10 (AST 1)” om verzoekster niet toe te laten tot de beoordelings-toetsen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Cristina zal haar eigen kosten dragen en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 282 24.09.11 blz. 51.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 20 juni 2012 — Cristina/Commissie

(Zaak F-83/11) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Besluit van jury van vergelijkend onderzoek tot niet-toelating tot beoordelingsstoetsen — Rechtsmiddelen — Beroep in rechte ingesteld zonder besluit over administratieve klacht af te wachten — Ontvankelijkheid — Specifieke voorwaarden voor toelating tot vergelijkend onderzoek — Beroepservaring samenhangende met aard van werkzaamheden”)

(2012/C 287/74)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Alma Yael Cristina (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues, A. Blot en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en B. Eggers, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de voorzitter van de jury van vergelijkend onderzoek EPSO/AST/112/10 — Assistenten (AST 3) om verzoekster niet toe te laten tot de beoordelingsstoetsen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) *Cristina zal haar eigen kosten dragen en wordt verwezen in de kosten van de Europese Commissie.*

(¹) PB C 340 19.11.11 blz. 41.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 12 juli 2012 — Conticchio/Commissie

(Zaak F-22/11) (¹)

(Openbare dienst — Ambtenaren — Pensioenen — Berekening van pensioenrechten — Indeling in salaristrap — Exceptie van onwettigheid — Ontvankelijkheid)

(2012/C 287/75)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Rosella Conticchio (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: R. Giuffrida en A. Tortora, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en D. Martin, gemachtigden, en A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit betreffende de toekenning en de berekening van verzoeksters pensioenrechten

Dictum

1) *Het beroep van Conticchio wordt deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond verklaard.*

2) *Elke partij zal haar eigen kosten dragen.*

(¹) PB C 139 07.05.11 blz. 31.

Beroep ingesteld op 20 juli 2012 — ZZ en ZZ/Commissie

(Zaak F-75/12)

(2012/C 287/76)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: ZZ en ZZ (vertegenwoordigers: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal en S. Orlandi, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de besluiten tot berekening van de extra pensioenrechten die vóór de indiensttreding bij de Europese Commissie zijn verworven en, voor zover nodig, van de besluiten tot afwijzing van de klachten die de verzoekende partijen hebben ingediend

Conclusies van de verzoekende partijen

— nietigverklaring van de besluiten tot berekening van de extra pensioenrechten die zij vóór hun indiensttreding bij de Europese Commissie hebben verworven;

— voor zover nodig, nietigverklaring van de besluiten tot afwijzing van hun klachten strekkende tot toepassing van de AUB en van de actuariële tarieven die op het moment van hun verzoek om overdracht van pensioenrechten van kracht waren;

— verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Beroep ingesteld op 20 juli 2012 — ZZ/Commissie

(Zaak F-76/12)

(2012/C 287/77)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de Commissie tot omzetting van de meritpunten die bij een andere instelling zijn verkregen en van de mededeling van de administratie houdende bekendmaking van de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2011 zijn bevorderd

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van het besluit van de Europese Commissie van 13 oktober 2011 betreffende de omzetting van de meritpunten die de verzoekende partij bij een andere instelling heeft verkregen en van mededeling van de administratie nr. 48/2011 van 27 oktober 2011 houdende bekendmaking van de lijst van ambtenaren die in het kader van de beoordelings- en bevorderingsronde 2011 zijn bevorderd, waarop verzoeksters naam niet voorkomt;

— voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van het TABG tot afwijzing van de klacht van de verzoekende partij;

— veroordeling van de Europese Commissie tot betaling van een vergoeding voor de geleden immateriële schade die voorlopig en ex aequo et bono op 20 000 EUR wordt begroot;

— verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2012 — BH/Commissie

(Zaak F-129/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/78)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 25 28.01.12 blz. 73.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2012 — BJ/Commissie

(Zaak F-139/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/79)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 65 03.03.12 blz. 25.

Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2012 — BK/Commissie

(Zaak F-140/11) ⁽¹⁾

(2012/C 287/80)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 65 03.03.12 blz. 25.

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 287/68	Zaak T-337/12: Beroep ingesteld op 30 juli 2012 — El Hogar Perfecto del Siglo XXI/BHIM — Wenf International Advisers (Kurkentrekker)	38
2012/C 287/69	Zaak T-343/12: Beroep ingesteld op 30 juli 2012 — Grupo T Diffusión/BHIM — ABR Producción Contemporánea (Lampen)	38
2012/C 287/70	Zaak T-349/12: Beroep ingesteld op 1 augustus 2012 — Leiner/BHIM — Recaro (REVARO)	39
2012/C 287/71	Zaak T-82/11: Beschikking van het Gerecht van 11 juli 2012 — Formica/BHIM — Silicalia (Compactop)	39
 Gerecht voor ambtenarenzaken 		
2012/C 287/72	Zaak F-4/11: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 10 juli 2012 — AV/Commissie (Openbare dienst — Tijdelijk functionaris — Aanwerving — Medisch voorbehoud — Toepassing met terugwerkende kracht van medisch voorbehoud — Advies van invaliditeitscommissie)	40
2012/C 287/73	Zaak F-66/11: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 20 juni 2012 — Cristina/Commissie („Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Besluit van jury van vergelijkend onderzoek tot niet-toelating tot evaluatietoetsen — Rechtsmiddelen — Beroep in rechte ingesteld zonder besluit over administratieve klacht af te wachten — Ontvankelijkheid — Specifieke voorwaarden voor toelating tot vergelijkend onderzoek — Vereiste beroepservaring”)	40
2012/C 287/74	Zaak F-83/11: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 20 juni 2012 — Cristina/Commissie („Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Besluit van jury van vergelijkend onderzoek tot niet-toelating tot beoordelingstoetsen — Rechtsmiddelen — Beroep in rechte ingesteld zonder besluit over administratieve klacht af te wachten — Ontvankelijkheid — Specifieke voorwaarden voor toelating tot vergelijkend onderzoek — Beroepservaring samenhangende met aard van werkzaamheden”)	40
2012/C 287/75	Zaak F-22/11: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 12 juli 2012 — Conticchio/Commissie (Openbare dienst — Ambtenaren — Pensioenen — Berekening van pensioenrechten — Indeling in salaristrap — Exceptie van onwettigheid — Ontvankelijkheid)	41
2012/C 287/76	Zaak F-75/12: Beroep ingesteld op 20 juli 2012 — ZZ en ZZ/Commissie	41
2012/C 287/77	Zaak F-76/12: Beroep ingesteld op 20 juli 2012 — ZZ/Commissie	41
2012/C 287/78	Zaak F-129/11: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2012 — BH/Commissie	42
2012/C 287/79	Zaak F-139/11: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2012 — BJ/Commissie	42
2012/C 287/80	Zaak F-140/11: Beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 28 juni 2012 — BK/Commissie	42

Abonnementsprijzen 2012 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 310 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	840 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL